

Europeiska unionens officiella tidning

L 226

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjätte årgången

24 augusti 2013

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/39/EU av den 12 augusti 2013 om ändring av direktiven 2000/60/EG och 2008/105/EG vad gäller prioriterade ämnen på vattenpolitikens område ⁽¹⁾ 1

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 805/2013 av den 23 augusti 2013 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 18

AKTER SOM ANTAS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

- ★ Föreskrifter nr 80 från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE) – Enhetliga bestämmelser om godkännande av säten i stora passagerarfordon och av dessa fordon med avseende på hållfastheten hos sätena och deras förankringar 20

Pris: 3 EUR

(forts. på nästa sida)

(¹) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Meddelande till läsarna – Rådets förordning (EU) nr 216/2013 av den 7 mars 2013 om elektroniskt offentliggörande av *Europeiska unionens officiella tidning* (se omslagets tredje sida)

Meddelande till läsaren – Sättet att hänvisa till rättsakter (se omslagets tredje sida)

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2013/39/EU

av den 12 augusti 2013

om ändring av direktiven 2000/60/EG och 2008/105/EG vad gäller prioriterade ämnen på vattenpolitikens område

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kemisk förorening av ytvatten utgör ett hot mot vattenmiljön med effekter som akut och kronisk toxicitet i vattenorganismer, ackumulering av förorenande ämnen i ekosystemet och förlust av livsmiljöer och biologisk mångfald och utgör även ett hot mot människors hälsa. I första hand bör föroreningsorsaker identifieras och utsläpp av förorenande ämnen bekämpas vid källan på ett så ekonomiskt och miljömässigt effektivt sätt som möjligt.
- (2) I enlighet med artikel 191.2 andra meningen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionens miljöpolitik bygga på försiktighetsprincipen och på principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas, att miljöförstöring i första hand bör hejdas vid källan och att förorenaren ska betala.

- (3) Det kan vara mycket dyrt att rena avloppsvatten. För att underlätta billigare och kostnadseffektivare rening skulle utvecklingen av ny vattenreningsteknik kunna stimuleras.

- (4) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽⁴⁾ fastställs en strategi mot förorening av vatten. Denna strategi innebär att man identifierar prioriterade ämnen bland dem som utgör en betydande risk för, eller via, vattenmiljön på unionsnivå. I Europaparlamentets och rådets beslut nr 2455/2001/EG av den 20 november 2001 om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område ⁽⁵⁾ fastställs en första förteckning över 33 ämnen eller grupper av ämnen som har prioriterats för åtgärder på unionsnivå för att innefattas i bilaga X till direktiv 2000/60/EG.

- (5) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer på vattenpolitikens område ⁽⁶⁾ fastställs miljökvalitetsnormer, i enlighet med direktiv 2000/60/EG, för de 33 prioriterade ämnen som identifierats i beslut nr 2455/2001/EG och åtta andra förorenande ämnen som redan hade reglerats på unionsnivå.

- (6) Enligt artikel 191.3 i EUF-fördraget ska unionen vid utarbetandet av sin miljöpolitik beakta tillgängliga vetenskapliga och tekniska data, miljöförhållanden i unionens olika regioner, de potentiella fördelar och kostnader som är förenade med att åtgärder vidtas eller inte vidtas samt den ekonomiska och sociala utvecklingen i unionen som helhet och den balanserade utvecklingen i dess regioner. Vetenskapliga, miljömässiga och socioekonomiska faktorer, bland dem också överväganden som hänför sig till människors hälsa, bör beaktas vid utvecklingen av en kostnadseffektiv och välvägd politik avseende förebyggande och kontroll av kemisk förorening av

⁽¹⁾ EUT C 229, 31.7.2012, s. 116.

⁽²⁾ EUT C 17, 19.1.2013, s. 91.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 2 juli 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 juli 2013.

⁽⁴⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 331, 15.12.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 348, 24.12.2008, s. 84.

ytvatten, inklusive vid översyn av listan över prioriterade ämnen i enlighet med artikel 16.4 i direktiv 2000/60/EG. Mot bakgrund av det syftet bör principen om att förorenaren betalar, som ligger till grund för direktiv 2000/60/EG, tillämpas konsekvent.

- (7) Kommissionen har gjort en översyn av listan över prioriterade ämnen i enlighet med artikel 16.4 i direktiv 2000/60/EG och artikel 8 i direktiv 2008/105/EG och har dragit slutsatsen att listan över prioriterade ämnen bör ändras genom att nya ämnen identifieras för prioriterade åtgärder på unionsnivå, genom att miljökvalitetsnormer fastställs för dessa nyligen fastställda ämnen, genom att miljökvalitetsnormerna för vissa befintliga ämnen revideras i linje med den vetenskapliga utvecklingen och genom att miljökvalitetsnormer för biota fastställs för vissa befintliga och nyligen fastställda prioriterade ämnen.

- (8) Översynen av listan över prioriterade ämnen har underbyggts genom ett omfattande samråd med experter från kommissionen, medlemsstaterna, intressenter och vetenskapliga kommittén för hälso- och miljörisiker.

- (9) De reviderade miljökvalitetsnormerna för befintliga prioriterade ämnen bör för första gången beaktas i förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som omfattar perioden 2015–2021. De nyligen identifierade prioriterade ämnena med tillhörande miljökvalitetsnormer bör beaktas vid inrättandet av kompletterande övervakningsprogram och i preliminära åtgärdsprogram som ska lämnas in senast vid slutet av 2018. I syfte att uppnå god kemisk ytvattenstatus bör de reviderade miljökvalitetsnormerna för befintliga prioriterade ämnen ha uppfyllts vid slutet av 2021 och miljökvalitetsnormerna för nyligen identifierade prioriterade ämnen i slutet av 2027 utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.4–4.9 i direktiv 2000/60/EG, vilken bland annat omfattar bestämmelser om att förlänga tidsfristen för att uppnå god kemisk ytvattenstatus eller uppnå mindre stränga miljömål för särskilda vattenförekomster på grundval av oproportionella kostnader och/eller socioekonomiska behov, förutsatt att ingen ytterligare försämring av de påverkade vattenförekomsternas status äger rum. Bestämningen av kemisk ytvattenstatus vid utgången av tidsfristen som i artikel 4 i direktiv 2000/60/EG fastställs till 2015 bör därför enbart baseras på de ämnen och miljökvalitetsnormer som fastställs i direktiv 2008/105/EG i dess lydelse av den 13 januari 2009 om inte dessa miljökvalitetsnormer är strängare än de reviderade miljökvalitetsnormerna enligt det här direktivet. Om så är fallet ska de sistnämnda tillämpas.

- (10) Sedan antagandet av direktiv 2000/60/EG har många unionsrättsakter antagits, i enlighet med artikel 16.6 i det direktivet, vilka utgör åtgärder för utsläppsreglering för enskilda prioriterade ämnen. Dessutom omfattas många miljöskyddsåtgärder av annan gällande unionsrätt. När de mål som fastställs i artikel 16.1 i direktiv 2000/60/EG effektivt kan uppnås med hjälp av de befintliga instrumenten bör det prioriteras att genomföra och se över befintliga instrument snarare än att fastställa nya åtgärder. Införande av ett ämne i bilaga X till direktiv 2000/60/EG påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾.

- (11) För att förbättra samordning mellan direktiv 2000/60/EG, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) och om inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet ⁽²⁾ samt relevant sektorslagstiftning bör potentiella synergieffekter undersökas i avsikt att kartlägga eventuella områden där data som samlats in till följd av genomförandet av direktiv 2000/60/EG kan användas till stöd för Reach och andra relevanta förfaranden för utvärdering av ämnen, och områden där data som tagits fram för utvärderingar av ämnen inom ramen för Reach och relevant sektorslagstiftning kan användas till stöd för genomförandet av direktiv 2000/60/EG, bl.a. de prioriteringar vars huvuddrag anges i artikel 16.2 i det direktivet.

- (12) I många fall kan föroreningar från prioriterade ämnen gradvis minskas och utsläpp och spill av prioriterade farliga ämnen upphöra eller stegvis elimineras, i enlighet med vad som krävs enligt direktiv 2000/60/EG, på ett mer kostnadseffektivt sätt genom de ämnesspecifika unionsåtgärder vid källan, exempelvis enligt förordningarna (EG) nr 1907/2006, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 528/2012 ⁽³⁾ eller direktiven 2001/82/EG ⁽⁴⁾, 2001/83/EG ⁽⁵⁾ eller 2010/75/EU ⁽⁶⁾. Samstämmigheten mellan de rättsakterna, direktiv 2000/60/EG och annan relevant lagstiftning bör därför ökas för att säkerställa en lämplig tillämpning av mekanismer för reglering vid källan. När det vid den regelbundna översynen av bilaga X

⁽¹⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

till direktiv 2000/60/EG och av tillgängliga övervakningsdata framgår att nuvarande åtgärder på unionsnivå eller medlemsstatsnivå är otillräckliga för att uppnå miljökvalitetsnormerna för vissa prioriterade ämnen eller målet om upphörande eller stegvis eliminering av vissa prioriterade farliga ämnen bör lämpliga åtgärder vidtas på unionsnivå eller medlemsstatsnivå för att uppnå målen i direktiv 2000/60/EG, varvid hänsyn ska tas till riskbedömningar, socioekonomiska analyser och kostnadsnyttoanalyser som utförts enligt tillämplig lagstiftning samt vilka alternativ som är tillgängliga.

(13) Efter utarbetandet av miljökvalitetsnormer för de 33 prioriterade ämnena i bilaga X till direktiv 2000/60/EG har ett antal riskbedömningar slutförts enligt rådets förordning (EEG) nr 793/93 av den 23 mars 1993 om bedömning och kontroll av risker med existerande ämnen ⁽¹⁾, senare ersatt med förordning (EG) nr 1907/2006. För att säkerställa en lämplig skyddsnivå och uppdatera miljökvalitetsnormerna till den senaste vetenskapliga och tekniska kunskapen beträffande risker för, eller via, vattenmiljön bör miljökvalitetsnormerna för vissa av de befintliga ämnena revideras.

(14) Ytterligare ämnen som utgör en betydande risk för, eller via, vattenmiljön på unionsnivå har identifierats och prioriterats med hjälp av de metoder som anges i artikel 16.2 i direktiv 2000/60/EG och bör läggas till i listan över prioriterade ämnen. Den senaste tillgängliga vetenskapliga och tekniska informationen har beaktats vid utarbetandet av miljökvalitetsnormer för dessa ämnen.

(15) Föroreningen av vatten och mark med läkemedelsrester är ett växande miljöproblem. Vid bedömning och kontroll av riskerna med läkemedel för, eller via, vattenmiljön bör unionens miljömål ägnas tillräcklig uppmärksamhet. Kommissionen bör för att hantera den frågan genomföra en undersökning av läkemedlens miljöpåverkan och tillhandahålla en analys av hur relevant och effektiv det nuvarande regelverket är när det gäller skydd av vattenmiljön och människors hälsa via vattenmiljön.

(16) Utarbetandet av miljökvalitetsnormer för prioriterade farliga ämnen innebär vanligtvis en högre grad av osäkerhet än för prioriterade ämnen, men sådana miljökvalitetsnormer utgör fortfarande ett riktmärke för att bedöma överensstämmelse med målet att uppnå god kemisk ytvattenstatus, enligt definitionen i artiklarna 2.24, 4.1 a ii och 4.1 a iii i direktiv 2000/60/EG. För att säkerställa en adekvat skyddsnivå för miljön och människors hälsa bör utsläpp och spill av de prioriterade farliga ämnena även upphöra eller stegvis elimineras, i enlighet med artikel 4.1 a iv i direktiv 2000/60/EG.

(17) Den vetenskapliga kunskapen om förekomsten och effekterna av förorenande ämnen i vatten har utvecklats avsevärt under senare år. Mer är känt om i vilken del av vattenmiljön (vatten, sediment eller biota, nedan kallat *matris*) ett ämne sannolikt kan påträffas, och således var det är mest sannolikt att ämnets koncentration är mätbar. Vissa mycket hydrofoba ämnen ackumuleras i biota och är knappt påvisbara i vatten ens med hjälp av de mest avancerade analysteknikerna. För sådana ämnen bör miljökvalitetsnormerna fastställas för biota. För att dra fördel av sin övervakningsstrategi och anpassa den till de lokala förhållandena bör medlemsstaterna dock ha möjlighet att använda en miljökvalitetsnorm för en alternativ matris eller i förekommande fall, en alternativ biotataxa för till exempel understam Crustacea, parafyletiska gruppen fiskar, klassen Cephalopoda eller klassen Bivalvia (musslor), under förutsättning att den skyddsnivå som miljökvalitetsnormerna och de övervakningssystem som tillämpas av medlemsstaterna ger är lika bra som den som uppnås genom den miljökvalitetsnorm och matris som fastställs i detta direktiv.

(18) Nya övervakningsmetoder som t.ex. passiv provtagning och andra verktyg tycks lovande för framtida användning och de bör fortsätta utvecklas.

(19) I kommissionens direktiv 2009/90/EG av den 31 juli 2009 om bestämmelser, enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, om tekniska specifikationer och standardmetoder för kemisk analys och övervakning av vattenstatus ⁽²⁾ fastställs minimikriterier för de analysmetoder som används för övervakning av vattenstatus. Dessa kriterier säkerställer meningsfull och relevant övervakningsinformation genom att kräva användning av analysmetoder som är tillräckligt känsliga för att säkerställa att varje överskridande av en miljökvalitetsnorm kan fastställas och mätas på ett tillförlitligt sätt. Medlemsstaterna bör tillåtas att övervaka i andra matriser eller biotataxa än de som anges i detta direktiv endast om den analysmetod som används uppfyller de minimikriterier som fastställs i artikel 4 i direktiv 2009/90/EG för miljökvalitetsnormen och matrisen eller biotataxonet i fråga, eller ger ett resultat som åtminstone motsvarar resultatet av den metod som är tillgänglig för de miljökvalitetsnormer och matriser eller biotataxon som anges i detta direktiv.

(20) Genomförandet av detta direktiv innebär utmaningar, inbegripet mångfalden av möjliga lösningar på vetenskapliga, tekniska och praktiska frågor och den ofullständiga utvecklingen av övervakningsmetoder, samt begränsningar i fråga om mänskliga och finansiella resurser. Som ett led i hanteringen av vissa av dessa utmaningar bör utarbetandet av övervakningsstrategier och analysmetoder stödjas av tekniskt arbete i expertgrupper inom ramen för den gemensamma strategin för genomförande av direktiv 2000/60/EG.

⁽¹⁾ EGT L 84, 5.4.1993, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 201, 1.8.2009, s. 36.

- (21) Långlivade, bioackumulerande och toxiska ämnen (nedan kallade *PBT-ämnena*) och andra ämnen som uppträder som PBT-ämnena kan i årtionden finnas kvar i vattenmiljön i halter som medför en betydande risk, även om omfattande åtgärder för att minska eller eliminera utsläpp av sådana ämnen redan har vidtagits. Vissa kan också spridas långt och är till stor del allmänt förekommande i miljön. Flera sådana ämnen finns bland de befintliga och nyligen identifierade prioriterade farliga ämnena. För vissa av dessa ämnen kan långvarig allmän förekomst påvisas i vattenmiljön på unionsnivå, och dessa specifika ämnen kräver därför särskild uppmärksamhet vad gäller deras inverkan på redovisningen av kemisk status i enlighet med direktiv 2000/60/EG och vad gäller övervakningskrav.
- (22) Vad gäller redovisningen av kemisk status enligt avsnitt 1.4.3 i bilaga V till direktiv 2000/60/EG bör medlemsstaterna tillåtas att separat redovisa inverkan på kemisk status av ämnen som uppträder som allmänt förekommande PBT-ämnena så att förbättringar av vattenkvaliteten med avseende på andra ämnen inte döljs. Utöver den obligatoriska kartan som omfattar alla ämnen kan kompletterande kartor tillhandahållas som omfattar övriga ämnen som uppträder som allmänt förekommande PBT-ämnena och som var för sig omfattar övriga ämnen.
- (23) Övervakningen bör anpassas till hur koncentrationerna kan förväntas variera i rum och över tid. Mot bakgrund av den stora spridning och de långa återhämtningstider som förväntas för ämnen som uppträder som allmänt förekommande PBT-ämnena bör medlemsstaterna tillåtas att minska antalet övervakningsstationer och/eller övervakningsfrekvensen för dessa ämnen till den miniminivå som krävs för en tillförlitlig långsiktig trendanalys, under förutsättning att det finns statistiskt tillförlitliga referensvärden för övervakningen.
- (24) Den särskilda behandlingen av ämnen som uppträder som allmänt förekommande PBT-ämnena undantar inte unionen eller medlemsstaterna från skyldigheten att vidta ytterligare åtgärder utöver dem som redan vidtagits, även på internationell nivå, för att minska eller eliminera utsläpp och spill av dessa ämnen så att de mål som anges i artikel 4.1 a i direktiv 2000/60/EG uppnås.
- (25) Enligt artikel 10.3 i direktiv 2000/60/EG ska strängare utsläppsregleringar fastställas om ett kvalitetsmål eller en kvalitetsnorm som fastställts enligt det direktivet, de direktiv som förtecknas i bilaga IX till direktiv 2000/60/EG, eller enligt annan gemenskapslagstiftning, kräver strängare villkor än de som skulle bli resultatet vid tillämpning av artikel 10.2 i det direktivet. En liknande bestämmelse har också införts i artikel 18 i direktiv 2010/75/EU.
- Enligt dessa artiklar ska de utsläppsregleringar som fastställs i den lagstiftning som förtecknas i artikel 10.2 i direktiv 2000/60/EG tillämpas som minimiregleringar. Om sådana kontroller inte kan säkerställa att en miljö-kvalitetsnorm uppfylls, t.ex. med avseende på ett ämne som uppträder som ett allmänt förekommande PBT-ämne, men inte heller genom strängare villkor, ens i förening med strängare villkor för andra utsläpp och spill som påverkar vattenförekomsten, ska sådana strängare villkor inte anses vara nödvändiga för att uppfylla den miljö-kvalitetsnormen.
- (26) Övervakningsdata av hög kvalitet, tillsammans med data om ekotoxikologiska och toxikologiska effekter, behövs för att göra de riskbedömningar som underbygger urvalet av nya prioriterade ämnen. De övervakningsdata som samlas in från medlemsstaterna är, även om de förbättrats avsevärt under de senaste åren, inte alltid lämpliga för ändamålet när det gäller kvalitet och unionstäckning. Övervakningsdata saknas särskilt för många nya förorenande ämnen som kan definieras som förorenande ämnen som för närvarande inte ingår i rutinmässiga övervakningsprogram på unionsnivå men som kan utgöra en betydande risk som kräver reglering beroende på deras potentiella ekotoxikologiska och toxikologiska effekter och på halterna av dem i vattenmiljön.
- (27) En ny mekanism behövs för att ge kommissionen riktad högkvalitativ övervakningsinformation om koncentrationen av ämnen i vattenmiljön, med fokus på nya förorenande ämnen och ämnen för vilka tillgängliga övervakningsdata inte är av tillräcklig kvalitet för riskbedömning. Den nya mekanismen bör underlätta insamling av sådan information i unionens avrinningsområden och komplettera övervakningsdata från program inom ramen för artiklarna 5 och 8 i direktiv 2000/60/EG och andra tillförlitliga källor. För att hålla övervakningskostnaderna på en rimlig nivå bör mekanismen inriktas på ett begränsat antal ämnen, som tillfälligt ingår i en bevakningslista, och ett begränsat antal övervakningsstationer, men den bör tillhandahålla representativa data som är lämpliga för unionens prioriteringsprocess. Listan bör vara dynamisk och dess giltighet tidsbegränsas för att kunna anpassas till ny information om de potentiella riskerna med nya förorenande ämnen och för att undvika att ämnen övervakas längre tid än nödvändigt.
- (28) I syfte att förenkla och rationalisera medlemsstaternas rapporteringskrav och öka samstämmigheten med andra relaterade aspekter av vattenförvaltning bör de krav på underrättelser som anges i artikel 3 i direktiv 2008/105/EG slås samman med de allmänna rapporteringskraven enligt artikel 15 i direktiv 2000/60/EG.

- (29) Vad beträffar redovisningen av kemisk status i enlighet med avsnitt 1.4.3 i bilaga V till direktiv 2000/60/EG för uppdateringen av åtgärdsprogrammen och förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt som ska genomföras i enlighet med artiklarna 11.8 respektive 13.7 i direktiv 2000/60/EG bör medlemsstaterna få redovisa effekten på den kemiska statusen av nyligen fastställda prioriterade ämnen respektive befintliga prioriterade ämnen med reviderade miljökvalitetsnormer separat, så att införandet av nya krav inte felaktigt uppfattas som ett tecken på att ytvattnets kemiska status har försämrats. Utöver den obligatoriska kartan som omfattar alla ämnen kan kompletterande kartor tillhandahållas som omfattar nyligen fastställda ämnen och befintliga ämnen med reviderade miljökvalitetsnormer och separat omfattar övriga ämnen.
- (30) Det är viktigt att miljöinformation om unionens ytvattenstatus och om resultaten av strategierna mot den kemiska föroreningen i god tid görs tillgänglig för allmänheten. För att öka tillgängligheten och öppenheten bör en central portal, som innehåller information om förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt samt översyner och uppdateringar, vara elektroniskt tillgängliga för allmänheten i varje medlemsstat.
- (31) I och med antagandet av detta förslag och överlämnandet av sin rapport till Europaparlamentet och rådet har kommissionen slutfört sin första översyn av listan över prioriterade ämnen i enlighet med artikel 8 i direktiv 2008/105/EG. Det har inbegripit en översyn av ämnena förtecknade i bilaga III till det direktivet, av vilka några har identifierats för prioritering. Det finns för närvarande inte tillräckligt underlag för att prioritera övriga ämnen förtecknade i bilaga III. Möjligheten att ny information om dessa ämnen kan bli tillgänglig innebär att de inte är uteslutna från framtida översyn, vilket är fallet för andra ämnen som beaktats men som inte prioriterats i den aktuella översynen. Bilaga III till direktiv 2008/105/EG har därför blivit obsolet och bör utgå. Artikel 8 i det direktivet bör ändras i enlighet med detta, även när det gäller tidpunkten för rapportering till Europaparlamentet och rådet.
- (32) I syfte att i tid reagera på relevant teknisk och vetenskaplig utveckling inom det område som omfattas av detta direktiv, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på uppdatering av metoderna för tillämpning av de miljökvalitetsnormer som fastställs i direktivet. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (33) I syfte att förbättra informationsbasen för framtida fastställande av prioriterade ämnen, särskilt vad gäller nya förorenande ämnen, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på upprättandet och uppdateringen av en bevakningslista. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv och för formaten för rapportering av övervakningsdata och information till kommissionen, bör genomförandebefogenheter också delegeras till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (34) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽²⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att i motiverade fall till sin anmälan om införlivandeåtgärder bifoga ett eller flera förklarande dokument om förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är motiverat.
- (35) Eftersom målet för detta direktiv, att uppnå en god kemisk ytvattenstatus genom att fastställa miljökvalitetsnormer för prioriterade ämnen och vissa andra förorenande ämnen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, för att behovet att kunna upprätthålla samma skyddsnivå för ytvatten i hela unionen, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (36) Direktiven 2000/60/EG och 2008/105/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2000/60/EG ska ändras på följande sätt:

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

1. Artikel 16.4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen ska se över den antagna listan över prioriterade ämnen senast fyra år efter tidpunkten för detta direktivs ikraftträdande och åtminstone vart sjätte år därefter samt lägga fram förslag när så är lämpligt.”

2. Bilaga X ska ersättas med texten i bilaga I till detta direktiv.

Artikel 2

Direktiv 2008/105/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv ska definitionerna i artikel 2 i direktiv 2000/60/EG och i artikel 2 i kommissionens direktiv 2009/90/EG av den 31 juli 2009 om bestämmelser, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, om tekniska specifikationer och standardmetoder för kemisk analys och övervakning av vattenstatus (*) gälla.

Dessutom gäller följande definitioner:

1. *matris*: en del av vattenmiljön (vatten, sediment eller biota).
2. *biotaxon*: särskilt taxon för vattenlevande arter inom de taxonomiska nivåerna *understam*, *klass* eller deras motsvarighet.

(*) EUT L 201, 1.8.2009, s. 36.”

2. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Miljökvalitetsnormer

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1a ska medlemsstaterna på ytvattenförekomster tillämpa de miljökvalitetsnormer som anges i del A i bilaga I, och de ska tillämpa dessa miljökvalitetsnormer i enlighet med de krav som fastställs i del B i bilaga I.

1a. Utan att detta påverkar de skyldigheter som följer av detta direktiv i dess lydelse av den 13 januari 2009 och särskilt målet att uppnå god kemisk ytvattenstatus beträffande de ämnen och miljökvalitetsnormer som där anges, ska medlemsstaterna tillämpa de miljökvalitetsnormer som anges i del A i bilaga I för

- i) ämnen nr 2, 5, 15, 20, 22, 23 och 28 i del A i bilaga I, för vilka reviderade miljökvalitetsnormer fastställs med verkan från och med den 22 december 2015 i syfte att uppnå god kemisk ytvattenstatus i fråga om dessa ämnen senast den 22 december 2021, genom åtgärdsprogram som anges i 2015 års förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som utarbetats i enlighet med 13.7 i direktiv 2000/60/EG, och

- ii) de nyligen identifierade ämnena nr 34–45 i del A i bilaga I med verkan från och med den 22 december 2018 i syfte att uppnå god kemisk ytvattenstatus beträffande dessa ämnen senast den 22 december 2027 och förhindra en försämring av ytvattenförekomsternas kemiska status i fråga om dessa ämnen. För detta ändamål ska medlemsstaterna senast den 22 december 2018 upprätta, och till kommissionen lämna in, ett kompletterande övervakningsprogram och ett preliminärt åtgärdsprogram som innefattar de ämnen. Ett slutgiltigt åtgärdsprogram enligt artikel 11 i direktiv 2000/60/EG ska inrättas senast den 22 december 2021 och genomföras och göras helt operationellt så snart som möjligt efter den dagen, dock senast den 22 december 2024.

Artikel 4.4–4.9 i direktiv 2000/60/EG ska i tillämpliga delar gälla för de ämnen som förtecknas i leden i och ii i första stycket.

2. För ämnena nr 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 och 44 i del A i bilaga I ska medlemsstaterna tillämpa den miljökvalitetsnorm för biota som anges i del A i bilaga I.

För andra ämnen än de som avses i första stycket ska medlemsstaterna tillämpa de miljökvalitetsnormer för vatten som anges i del A i bilaga I.

3. Avseende en eller flera kategorier av ytvatten får medlemsstaterna välja att tillämpa en miljökvalitetsnorm för en annan matris än den som anges i punkt 2 eller, i förekommande fall, för andra biotaxon än dem som anges i del A i bilaga I.

Medlemsstater som väljer det alternativ som avses i första stycket ska tillämpa den relevanta miljökvalitetsnorm som anges i del A i bilaga I eller, om det inte finns någon miljökvalitetsnorm för den matrisen eller biotaxonet, fastställa en miljökvalitetsnorm som ger minst samma skyddsnivå som den miljökvalitetsnorm som föreskrivs i del A i bilaga I.

Medlemsstaterna får endast använda sig av alternativet i första stycket i de fall de analysmetoder som tillämpas för den valda matrisen eller det valda biotaxonet uppfyller de minimikriterier som fastställs i artikel 4 i direktiv 2009/90/EG. Om dessa kriterier inte är uppfyllda för någon matris ska medlemsstaterna se till att övervakningen utförs med bästa tillgängliga teknik som inte medför orimliga kostnader och att den analysmetoden presterar åtminstone lika bra som den som finns tillgänglig för den matris som anges i punkt 2 i denna artikel för det berörda ämnet.

- 3a. Om en potentiell risk för, eller via, vattenmiljön på grund av akut exponering har konstaterats med ledning av uppmätta eller uppskattade koncentrationer eller utsläpp i

miljön och om miljökvalitetsnormer för biota eller sediment tillämpas, ska medlemsstaterna se till att övervakning i ytvatten också utförs och ska tillämpa de MAC-MKN som anges i del A i bilaga I till detta direktiv i de fall sådana miljökvalitetsnormer har fastställts.

3b. Om det beräknade medelvärde av ett mätresultat, enligt artikel 5 i direktiv 2009/90/EG, vid en mätning som utförts med hjälp av bästa tillgängliga teknik som inte medför orimliga kostnader, anges som "under kvantifieringsgränsen" och "kvantifieringsgränsen" för denna teknik är högre än miljökvalitetsnormen, ska resultatet för det uppmätta ämnet inte beaktas vid bedömningen av den övergripande kemiska statusen för den aktuella vattenförekomsten.

4. De ämnen för vilka miljökvalitetsnormer för sediment och/eller biota tillämpas ska övervakas av medlemsstaterna i relevant matris minst en gång om året, såvida inte tekniska kunskap och expertutlåtande motiverar ett annat intervall.

5. Medlemsstaterna ska i de uppdaterade förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som utarbetas enligt artikel 13.7 i direktiv 2000/60/EG inkludera följande information:

- a) en tabell över kvantifieringsgränserna för de analysmetoder som tillämpas och information om dessa metodors prestanda i förhållande till minimikriterierna i artikel 4 i direktiv 2009/90/EG, och
- b) för de ämnen för vilka alternativet i punkt 3 i denna artikel har använts,
 - i) skälen och grunden för det alternativet,
 - ii) om så är lämpligt, de alternativa miljökvalitetsnormer som fastställts, bevis för att miljökvalitetsnormerna erbjuder minst samma skyddsnivå som miljökvalitetsnormerna som fastställs i del A i bilaga I, inbegripet de data och metoder som använts för att utarbeta dem samt de kategorier av ytvatten för vilka de skulle gälla, och
 - iii) för jämförelse med den information som avses i led a i denna punkt, kvantifieringsgränserna för analysmetoderna för de matriser som anges i del A i bilaga I till detta direktiv och information om dessa metodors prestanda i förhållande till minimikriterierna i artikel 4 i direktiv 2009/90/EG,
- c) motivering för den övervakningsfrekvens som tillämpas i enlighet med punkt 4, om övervakningsintervallen är längre än 1 år.

5a. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att de uppdaterade förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som utarbetats i enlighet med artikel 13.7 i direktiv 2000/60/EG och som innehåller resultaten och in-

verkan av de åtgärder som vidtagits i avsikt att förhindra kemisk förorening av ytvatten, liksom interimrapporten enligt artikel 15.3 i direktiv 2000/60/EG med en beskrivning av hur långt genomförandet av det planerade åtgärdsprogrammet har framskridit, görs tillgängliga elektroniskt genom en central portal för allmänheten i enlighet med artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation (*).

6. Medlemsstaterna ska se till att det görs långsiktiga trendanalyser av koncentrationen av de prioriterade ämnen i del A i bilaga I som tenderar att ackumuleras i sediment och/eller biota, särskilt ämnena nr 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 och 44 som företecknas i del A i bilaga I, på grundval av den övervakning av ytvattenstatus som utförts i enlighet med artikel 8 i direktiv 2000/60/EG. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder i syfte att säkerställa att koncentrationerna inte ökar signifikant i sediment och/eller relevant biota, om inte annat följer av artikel 4 i direktiv 2000/60/EG.

Medlemsstaterna ska bestämma övervakningsfrekvensen för sediment och/eller biota, för att få fram tillräckligt med uppgifter för en tillförlitlig långsiktig trendanalys. Som riktlinje bör övervakning ske vart tredje år, såvida inte teknisk kunskap och expertutlåtande motiverar ett annat intervall.

7. Kommissionen ska granska den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, inbegripet slutsatserna från de riskbedömningar som avses i artikel 16.2 a och b i direktiv 2000/60/EG och information hämtad från registrering av ämnen offentliggjord i enlighet med artikel 119 i förordning (EG) nr 1907/2006 och, om nödvändigt, föreslå att de miljökvalitetsnormer som anges i del A i bilaga I till det här direktivet revideras i enlighet med förfarandet i artikel 294 i EUF-fördraget i linje med den tidtabell som föreskrivs i artikel 16.4 i direktiv 2000/60/EG.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 10 i de fall detta är nödvändigt för att anpassa del B punkt 3 i bilaga I till detta direktiv till den vetenskapliga eller tekniska utvecklingen.

8a. För att underlätta genomförandet av denna artikel ska tekniska riktlinjer för övervakningsstrategier och analysmetoder, inklusive provtagning och övervakning av biota, tas fram, i möjligaste mån senast den 22 december 2014, som en del av det befintliga förfarandet för genomförande av direktiv 2000/60/EG.

Riktlinjerna ska särskilt omfatta

- a) sådan övervakning av ämnen i biota som föreskrivs i punkterna 2 och 3 i denna artikel,

- b) analysmetoder som uppfyller de minimikriterier som fastställs i artikel 4 i direktiv 2009/90/EG, med avseende på nyligen identifierade ämnen (nr 34–45 i del A i bilaga I) och ämnen för vilka strängare miljökvalitetsnormer har fastställts (nr 2, 5, 15, 20, 22, 23 och 28 i del A i bilaga I).

8b. När det gäller ämnen för vilka det den 22 december 2014 inte har antagits några tekniska riktlinjer ska tidsfristen av den 22 december 2015 som avses i punkt 1a i förlängas till och med den 22 december 2018 samt tidsfristen av den 22 december 2021 som avses i den punkten förlängas till och med den 22 december 2027.

(*) EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.”

3. Artiklarna 4.4 och 5.6 ska utgå.

4. Följande artikel ska införas:

”Artikel 7a

Samordning

1. För prioriterade ämnen som omfattas av förordning (EG) nr 1907/2006, (EG) nr 1107/2009 (*), (EU) nr 528/2012 (**) eller direktiv 2010/75/EU (***) ska kommissionen, som en del av den regelbundna översyn av bilaga X till direktiv 2000/60/EG enligt artikel 16.4 i det direktivet, bedöma om nuvarande åtgärder på unionsnivå och i medlemsstaterna är tillräckliga för att uppnå miljökvalitetsnormerna för prioriterade ämnen samt målet om att utsläpp och spill av prioriterade farliga ämnen ska upphöra eller stegvis elimineras i enlighet med artiklarna 4.1 a och 16.6 i direktiv 2000/60/EG.

2. Kommissionen ska, i enlighet med den tidtabell som fastställs i artikel 16.4 i direktiv 2000/60/EG, till Europaparlamentet och rådet avlägga rapport om resultatet av den bedömning som avses i punkt 1 i denna artikel och till rapporten bifoga eventuella lämpliga förslag, inklusive förslag till regleringsåtgärder.

3. Om det av rapporten framgår att ytterligare åtgärder kan behövas på unionsnivå eller medlemsstatsnivå för att göra det lättare att följa direktiv 2000/60/EG beträffande ett visst ämne som godkänts i enlighet med förordning (EG) nr 1107/2009 eller förordning (EU) nr 528/2012 ska medlemsstaterna eller kommissionen med avseende på ämnet eller produkter som innehåller det ämnet tillämpa artikel 21 eller 44 i förordning (EG) nr 1107/2009 eller artikel 15 eller 48 i förordning (EU) nr 528/2012, beroende på vad som är lämpligt.

När det gäller ämnen som omfattas av förordning (EG) nr 1907/2006 ska kommissionen, om så är lämpligt, inleda det förfarande som avses i artikel 59, 61 eller 69 i den förordningen.

Vid tillämpning av de bestämmelser i de förordningar som avses i första och andra styckena ska medlemsstaterna och kommissionen ta hänsyn till alla eventuella riskbedömningar, socioekonomiska analyser och kostnads-nyttoanalyser som föreskrivs i de förordningarna samt vilka alternativ som är tillgängliga.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).

(***) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).”

5. Artiklarna 8 och 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Översyn av bilaga X till direktiv 2000/60/EG

Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet resultaten av den regelbundna översyn av bilaga X till direktiv 2000/60/EG som föreskrivs i artikel 16.4 i det direktivet. Rapporten ska när det är lämpligt åtföljas av förslag om ändring av bilaga X som särskilt innefattar förslag för att fastställa nya prioriterade ämnen och prioriterade farliga ämnen eller för att fastställa vissa prioriterade ämnen som prioriterade farliga ämnen och för att fastställa motsvarande miljökvalitetsnormer för ytvatten, sediment eller biota, beroende på vad som är lämpligt.

Artikel 8a

Särskilda föreskrifter för vissa ämnen

1. I de förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som tagits fram i enlighet med artikel 13 i direktiv 2000/60/EG får medlemsstaterna, utan att det påverkar kraven i avsnitt 1.4.3 i bilaga V beträffande redovisning av den övergripande kemiska statusen och de mål och skyldigheter som fastställs i artiklarna 4.1 a, 11.3 k och 16.6 i det direktivet, tillhandahålla kompletterande kartor som redovisar informationen om den kemiska statusen för ett eller flera av följande ämnen fristående från den information för övriga ämnen som anges i del A i bilaga I till detta direktiv:

a) Ämnena nr 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 och 44 (ämnen som uppträder som allmänt förekommande PBT-ämnen).

b) Ämnena nr 34–45 (nyligen fastställda ämnen).

c) Ämnena nr 2, 5, 15, 20, 22, 23 och 28 (ämnen för vilka reviderade, strängare miljökvalitetsnormer fastställs).

Medlemsstaterna får även redovisa omfattningen av eventuella avvikelser från miljökvalitetsnormerna för de ämnen som avses i leden a–c i första stycket i förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt. Medlemsstater som tillhandahåller sådana kompletterande kartor ska sträva efter att säkerställa att de är jämförbara mellan olika avrinningsområden och på unionsnivå.

2. Medlemsstaterna får övervaka ämnena nr 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 och 44 i del A i bilaga I mindre intensivt än vad som krävs för prioriterade ämnen i enlighet med artikel 3.4 i detta direktiv och i bilaga V till direktiv 2000/60/EG, förutsatt att övervakningen är representativ och att det redan finns ett statistiskt tillförlitligt referensvärde tillgängligt när det gäller förekomsten av dessa ämnen i vattenmiljön. Som riktlinje, i överensstämmelse med artikel 3.6 andra stycket i det här direktivet, bör övervakning ske vart tredje år, såvida inte teknisk kunskap och expertutlåtande motiverar ett annat intervall.

Artikel 8b

Bevakningslista

1. Kommissionen ska upprätta en bevakningslista över ämnen för vilka unionsomfattande övervakningsdata ska samlas in, för att som ett komplement till data från bl.a. analys och översyn enligt artikel 5 och övervakningsprogram enligt artikel 8 i det direktivet stödja framtida prioriterande i enlighet med artikel 16.2 i direktiv 2000/60/EG.

Den första bevakningslistan får innehålla högst 10 ämnen eller grupper av ämnen, och den ska för varje ämne ange övervakningsmatris och möjliga analysmetoder som inte medför orimliga kostnader. Förutsatt att det finns analysmetoder som inte medför orimliga kostnader ska det högsta antal ämnen eller grupper av ämnen som kommissionen, vid varje uppdatering av bevakningslistan i enlighet med punkt 2, får lägga till listan med 10 ämnen öka med ett, upp till högst 14 vid varje enskild tidpunkt. De ämnen som ska inkluderas i bevakningslistan ska väljas ut bland ämnen för vilka tillgänglig information tyder på att de kan utgöra en betydande risk på unionsnivå för, eller via, vattenmiljön och för vilka övervakningsdata är otillräckliga.

Diklofenak (CAS-nr 15307-79-6), 17-beta-estradiol (E2) (CAS-nr 50-28-2) och 17-alfa-etinylestradiol (EE2) (CAS-nr 57-63-6) ska föras upp på den första bevakningslistan för att samla in övervakningsdata för att underlätta fastställandet av lämpliga åtgärder för att hantera den risk som de ämnena utgör.

Vid urvalet av ämnen för bevakningslistan ska kommissionen ta hänsyn till all tillgänglig information, däribland

a) resultaten av den senaste regelbundna översynen av bilaga X till direktiv 2000/60/EG enligt artikel 16.4 i det direktivet,

b) forskningsprojekt,

c) rekommendationer från de intressenter som avses i artikel 16.5 i direktiv 2000/60/EG,

d) medlemsstaternas karakterisering av avrinningsdistrikt och resultaten av övervakningsprogrammen enligt artiklarna 5 respektive 8 i direktiv 2000/60/EG,

e) produktionsvolym, användningsmönster, inneboende egenskaper (däribland i relevanta fall partikelstorlek), koncentrationer i miljön och effekter, inbegripet information som samlats in i enlighet med direktiv 98/8/EG, 2001/82/EG (*) och 2001/83/EG (**) samt förordningarna (EG) nr 1907/2006 och (EG) nr 1107/2009.

2. Kommissionen ska upprätta den första bevakningslistan som avses i punkt 1 senast den 14 september 2014 och ska därefter uppdatera den var 24:e månad. Vid uppdatering av bevakningslistan ska kommissionen ta bort ämnen för vilka en riskbaserad bedömning i enlighet med artikel 16.2 i direktiv 2000/60/EG kan slutföras utan ytterligare övervakningsdata. En kontinuerlig övervakningsperiod för ett enskilt ämne på bevakningslistan får inte vara längre än fyra år.

3. Medlemsstaterna ska övervaka varje ämne på bevakningslistan vid utvalda representativa övervakningsstationer under minst en tolv månadersperiod. När det gäller den första bevakningslistan ska övervakningsperioden inledas den 14 september 2015 eller inom sex månader räknat från upprättandet av bevakningslistan, beroende på vilket som inträffar sist. Medlemsstaterna ska för varje enskilt ämne som införts på senare listor inleda övervakningen inom 6 månader efter det att ämnet tas upp på listorna.

Varje medlemsstat ska välja åtminstone en övervakningsstation, plus en station om medlemsstaten har minst en miljon invånare, plus det antal stationer som motsvarar medlemsstatens areal i km² delad med 60 000 (avrundat till närmaste heltal), plus det antal stationer som motsvarar medlemsstatens befolkningstal delat med fem miljoner (avrundat till närmaste heltal).

Vid urvalet av representativa övervakningsstationer, övervakningsfrekvens och övervakningstidpunkt för varje ämne ska medlemsstaterna beakta ämnets användningsmönster och möjliga förekomst. Övervakningsfrekvensen får inte vara mindre än en gång per år.

I de fall där en medlemsstat för ett visst ämne tillhandahåller tillräckliga, jämförbara, representativa och aktuella data från redan befintliga övervakningsprogram eller studier får den besluta att inte utföra någon ytterligare övervakning av

det ämnet inom ramen för bevakningslistmekanismen, under förutsättning att ämnet också övervakats med hjälp av en metod som uppfyller kriterierna i de tekniska riktlinjer som kommissionen tagit fram i enlighet med artikel 8b.5.

4. Medlemsstaterna ska rapportera till kommissionen resultaten av den övervakning som utförts enligt punkt 3. När det gäller den första bevakningslistan ska övervakningsresultaten rapporteras inom 15 månader från den 14 september 2015 eller inom 21 månader efter det att bevakningslistan upprättats, beroende på vilket som inträffar sist, och därefter var tolfte månad så länge ämnet finns kvar på listan. För varje ämne som införs i efterföljande listor ska medlemsstaterna rapportera övervakningsresultaten till kommissionen inom 21 månader efter det att ämnet tas upp på bevakningslistan, och därefter var tolfte månad så länge ämnet finns kvar på listan. Rapporten ska innehålla information om övervakningsstationernas representativitet och övervakningsstrategin.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter om upprättande och uppdatering av bevakningslistan enligt punkterna 1 och 2. Den får även anta tekniska format för rapportering av övervakningsresultat och tillhörande information till kommissionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 9.2.

Kommissionen ska ta fram riktlinjer, inklusive tekniska specifikationer, för att underlätta arbetet med att övervaka ämnena på bevakningslistan och uppmånas att främja samordning av sådan övervakning.

Artikel 8c

Särskilda föreskrifter för läkemedel

I enlighet med artikel 16.9 i direktiv 2000/60/EG, och när det är lämpligt mot bakgrund av resultaten av dess undersökning under 2013 om de risker som läkemedel innebär för miljön och andra relevanta undersökningar och rapporter, ska kommissionen i möjligaste mån senast två år efter den 13 september 2013 utarbeta en strategi mot förorening av vatten genom läkemedel. Strategin ska, om så är lämpligt, innefatta förslag för att, i den utsträckning det behövs, göra det möjligt att ta hänsyn till läkemedlens miljöpåverkan på ett mer verkkningsfullt sätt som ett led i förfarandet för utsläppande av läkemedel på marknaden. Inom ramen för strategin ska kommissionen, om så är lämpligt, senast den 14 september 2017 föreslå åtgärder som, efter behov, ska vidtas på unionsnivå och/eller medlemsstatsnivå, för att hantera den eventuella miljöpåverkan från läkemedel, särskilt de som avses i artikel 8b.1, i syfte att minska utsläpp och spill av sådana ämnen till vattenmiljön, varvid hänsyn ska tas till folkhälsobehov och till de föreslagna åtgärdernas kostnads-effektivitet.

Artikel 9

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 21.1 i direktiv 2000/60/EG. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (***).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 9a

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 3.8 ska ges till kommissionen för en period av sex år från och med den 13 september 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av sex år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Delegeringen av den befogenhet som avses i artikel 3.8 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antagits enligt artikel 3.8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

(***) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.”

6. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

- a) Del A ska ersättas med texten i bilaga II till detta direktiv.
- b) Punkterna 2 och 3 i del B ska ersättas med följande:

"2. Kolumnerna 6 och 7 i tabellen: Vid tillämpning av MAC-MKN på en ytvattenförekomst får den uppmätta koncentrationen vid de representativa övervakningspunkterna inom vattenförekomsten inte överskrida normens värde.

I enlighet med avsnitt 1.3.4 i bilaga V till direktiv 2000/60/EG får dock medlemsstaterna införa statistiska metoder, som percentilberäkning, för att säkerställa en godtagbar konfidensnivå och noggrannhet för bedömning av efterlevnaden av MAC-MKN. När medlemsstaterna gör detta ska de statistiska metoderna följa de detaljerade regler som fastställts i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 9.2 i det här direktivet.

3. De miljökvalitetsnormer för ytvatten som fastställs i denna bilaga uttrycks som totala koncentrationer i hela vattenprovet.

Med avvikelse från första stycket, i fråga om kadmium, bly, kvicksilver och nickel (nedan kallade *metaller*) jämförs miljökvalitetsnormen för vatten med upplöst koncentration, dvs. den upplösta fasen i ett vattenprov som erhållits genom filtrering genom ett 0,45 µm-filter eller motsvarande förbehandling, eller biotillgänglig koncentration, om sådan anges.

Medlemsstaterna får vid bedömning av övervakningsresultaten i jämförelse med de relevanta miljökvalitetsnormerna ta hänsyn till

- a) naturliga bakgrundskoncentrationer för metaller och deras föreningar, när en sådan koncentration hindrar efterlevnad av de relevanta miljökvalitetsnormerna,

- b) vattnets hårdhet, dess pH-värde, löst organiskt kol eller andra parametrar för vattenkvalitet som påverkar metallers biotillgänglighet, varvid de biotillgängliga koncentrationerna ska fastställas med hjälp av lämpliga modeller för biotillgänglighet."

7. Bilagorna II och III ska utgå.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska senast den 14 september 2015 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 12 augusti 2013.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
L. LINKEVIČIUS
Ordförande

BILAGA I

"BILAGA X

LISTA ÖVER PRIORITERADE ÄMNEN INOM VATTENPOLITIKENS OMRÅDE

Nr	CAS-nummer ⁽¹⁾	EU-nummer ⁽²⁾	Det prioriterade ämnets namn ⁽³⁾	Fastställt som prioriterat farligt ämne
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaklor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	Bensen	
(5)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Bromerade difenyletrar	X ⁽⁴⁾
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmium och kadmiumföreningar	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Kloralkaner, C ₁₀₋₁₃	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Klorfenvinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Klorpyrifos (klorpyrifosetyl)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dikloretan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Diklormetan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexaklorbensen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexaklorbutadien	X
(18)	608-73-1	210-168-9	Hexaklorcyklohexan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Bly och blyföreningar	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Kvikksilver och kvikksilverföreningar	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalen	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Nickel och nickelföreningar	
(24)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Nonylfenoler	X ⁽⁵⁾
(25)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Oktylfenoler ⁽⁶⁾	
(26)	608-93-5	210-172-0	Pentaklorbensen	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentaklorfenol	
(28)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Polyaromatiska kolväten (PAH) ⁽⁷⁾	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
(30)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Tributyltennföreningar	X ⁽⁸⁾

Nr	CAS-nummer ⁽¹⁾	EU-nummer ⁽²⁾	Det prioriterade ämnets namn ⁽³⁾	Fastställt som prioriterat farligt ämne
(31)	12002-48-1	234-413-4	Triklorbensener	
(32)	67-66-3	200-663-8	Triklormetan (kloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	X
(34)	115-32-2	204-082-0	Dikofol	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	Perfluoroktansulfonsyra och dess derivat (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	Ej tillämpligt	Kinoxifen	X
(37)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Dioxiner och dioxinlika föreningar	X ⁽⁹⁾
(38)	74070-46-5	277-704-1	Aklonifen	
(39)	42576-02-3	255-894-7	Bifenox	
(40)	28159-98-0	248-872-3	Cybutryn	
(41)	52315-07-8	257-842-9	Cypermترین ⁽¹⁰⁾	
(42)	62-73-7	200-547-7	Diklorvos	
(43)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Hexabromcyklododekan (HBCDD)	X ⁽¹¹⁾
(44)	76-44-8/ 1024-57-3	200-962-3/ 213-831-0	Heptaklor och heptakloreoxid	X
(45)	886-50-0	212-950-5	Terbutryn	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ EU-nummer: Europeiska förteckningen över existerande, kommersiellt använda kemiska ämnen (Einecs) eller Europeiska förteckningen över anmälda kemiska ämnen (Elincs).

⁽³⁾ För grupper av ämnen definieras typiska enskilda representanter i samband med fastställande av miljökvalitetsnormer, om inte annat uttryckligen anges.

⁽⁴⁾ Endast tetra-, penta-, hexa- och heptabromdifenyler (CAS-nr 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0 respektive 68928-80-3).

⁽⁵⁾ Nonylfenol (CAS-nr 25154-52-3, EU-nr 246-672-0) inklusive isomererna 4-nonylfenol (CAS-nr 104-40-5, EU-nr 203-199-4) och 4-nonylfenol (grenad) (CAS-nr 84852-15-3, EU-nr 284-325-5).

⁽⁶⁾ Oktylfenol (CAS-nr 1806-26-4, EU-nr 217-302-5) inklusive isomeren 4-(1,1',3,3'-tetrametylbutyl)-fenol (CAS-nr 140-66-9, EU-nr 205-426-2).

⁽⁷⁾ Inklusive bens(a)pyren (CAS-nr 50-32-8, EU-nr 200-028-5), benso(b)fluoranten (CAS-nr 205-99-2, EU-nr 205-911-9), benso(g,h,i)pyrylen (CAS-nr 191-24-2, EU-nr 205-883-8), benso(k)fluoranten (CAS-nr 207-08-9, EU-nr 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)pyren (CAS-nr 193-39-5, EU-nr 205-893-2) och exklusive antracen, fluoranten och naftalen, som förtecknas separat.

⁽⁸⁾ Inklusive tributyltenn-katjon (CAS-nr 36643-28-4).

⁽⁹⁾ Detta avser följande föreningar:

7 polyklorerade dibenso-p-dioxiner (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (CAS-nr 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS-nr 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS-nr 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS-nr 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS-nr 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS-nr 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS-nr 3268-87-9)

10 polyklorerade dibensofuraner (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (CAS-nr 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS-nr 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS-nr 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS-nr 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS-nr 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS-nr 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS-nr 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS-nr 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS-nr 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS-nr 39001-02-0)

12 dioxinlika polyklorerade bifenyler (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS-nr 32598-13-3), 3,3',4,5'-T4CB (PCB 81, CAS-nr 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS-nr 32598-14-4), 2,3,4,4',5'-P5CB (PCB 114, CAS-nr 74472-37-0), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 118, CAS-nr 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS-nr 65510-44-3), 3,3',4,4',5'-P5CB (PCB 126, CAS-nr 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 156, CAS-nr 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS-nr 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS-nr 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS-nr 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS-nr 39635-31-9).

⁽¹⁰⁾ CAS-nr 52315-07-8 avser en isomerblandning av cypermترین, alfacypermترین (CAS-nr 67375-30-8), betacypermترین (CAS-nr 65731-84-2), thetacypermترین (CAS-nr 71697-59-1) och zetacypermترین (52315-07-8).

⁽¹¹⁾ Detta avser 1,3,5,7,9,11-hexabromcyklododekan (CAS-nr 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10-hexabromcyklododekan (CAS-nr 3194-55-6), α-hexabromcyklododekan (CAS-nr 134237-50-6), β-hexabromcyklododekan (CAS-nr 134237-51-7) och γ-hexabromcyklododekan (CAS-nr 134237-52-8).".

BILAGA II

"BILAGA I

MILJÖKVALITETSNORMER FÖR PRIORITERADE ÄMNEN OCH VISSA ANDRA FÖRORENINGAR

DEL A: MILJÖKVALITETSNORMER (MKN)

AA: årsmedelvärde

MAC: maximal tillåten koncentration

Enhet: [µg/l] för kolumnerna 4–7

[µg/kg våtvikt] för kolumn 8

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Inlands- ytvatten ⁽³⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Andra ytvatten	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Inlands- ytvatten ⁽³⁾	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Andra ytvatten	MKN Biota ⁽¹²⁾
(1)	Alaklor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Antracen	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Bensen	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Bromerade difenyletrar ⁽⁵⁾	32534-81-9			0,14	0,014	0,0085
(6)	Kadmium och kadmium-föreningar (beroende på vattenhårddhetsklass) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (klass 1) 0,08 (klass 2) 0,09 (klass 3) 0,15 (klass 4) 0,25 (klass 5)	0,2	≤ 0,45 (klass 1) 0,45 (klass 2) 0,6 (klass 3) 0,9 (klass 4) 1,5 (klass 5)	≤ 0,45 (klass 1) 0,45 (klass 2) 0,6 (klass 3) 0,9 (klass 4) 1,5 (klass 5)	
(6a)	Koltetraklorid ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(7)	C10-13 kloralkaner ⁽⁸⁾	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Klorfenvinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Klorpyrifos (klorpyrifosetyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	
(9a)	Cyklodiena bekämpningsmedel: Aldrin ⁽⁷⁾ Dieldrin ⁽⁷⁾ Endrin ⁽⁷⁾ Isodrin ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Inlands- ytvatten ⁽³⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Andra ytvatten	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Inlands- ytvatten ⁽³⁾	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Andra ytvatten	MKN Biota ⁽¹²⁾
(9b)	DDT total ⁽⁷⁾ , ⁽⁹⁾	Ej tillämpligt	0,025	0,025	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
	para-para-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(10)	1,2-diklorethan	107-06-2	10	10	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(11)	Diklormetan	75-09-2	20	20	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(12)	Di(2-etylhexyl)- ftalat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Fluoranten	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Hexaklorbensen	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Hexaklor-buta- dien	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Hexaklor-cyklo- hexan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Isoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Bly och blyför- eningar	7439-92-1	1,2 ⁽¹³⁾	1,3	14	14	
(21)	Kvikksilver och kvikksilverför- eningar	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Naftalen	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	Nickel och nic- kelföreningar	7440-02-0	4 ⁽¹³⁾	8,6	34	34	
(24)	Nonylfenoler (4-nonylfenol)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Oktylfenoler (4-(1,1',3,3'- tetrametylbu- tyl)-fenol))	140-66-9	0,1	0,01	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(26)	Pentaklorbensen	608-93-5	0,007	0,0007	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Inlands- ytvatten ⁽³⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Andra ytvatten	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Inlands- ytvatten ⁽³⁾	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Andra ytvatten	MKN Biota ⁽¹²⁾
(27)	Pentaklorfenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1	
(28)	Polyaromatiska kolväten (PAH) ⁽¹¹⁾	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
	Bens(a)pyren	50-32-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027	5
	Benso(b)fluoranten	205-99-2	Se fotnot 11	se fotnot 11	0,017	0,017	se fotnot 11
	Benso(k)fluoranten	207-08-9	se fotnot 11	se fotnot 11	0,017	0,017	se fotnot 11
	Benso(g,h,i)perylene	191-24-2	se fotnot 11	se fotnot 11	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	se fotnot 11
	Indeno(1,2,3-cd)pyren	193-39-5	se fotnot 11	se fotnot 11	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	se fotnot 11
(29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	Tetrakloretylen ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(29b)	Triklloretylen ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(30)	Tributyltennföreningar (Tributyltennkation)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	Triklorbensener	12002-48-1	0,4	0,4	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(32)	Triklormetan	67-66-3	2,5	2,5	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(34)	Dikofol	115-32-2	$1,3 \times 10^{-3}$	$3,2 \times 10^{-5}$	Ej tillämpligt ⁽¹⁰⁾	Ej tillämpligt ⁽¹⁰⁾	33
(35)	Perfluoroktansulfonsyra och dess derivat (PFOS)	1763-23-1	$6,5 \times 10^{-4}$	$1,3 \times 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	Kinoxifen	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Inlands- ytvatten ⁽³⁾	AA-MKN ⁽²⁾ Andra ytvatten	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Inlands- ytvatten ⁽³⁾	MAC-MKN ⁽⁴⁾ Andra ytvatten	MKN Biota ⁽¹²⁾
(37)	Dioxiner och dioxinlika föreningar	Se fotnot 10 i bilaga X till direktiv 2000/60/EG			Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Summa PCDD + PCDF + PCB-DL 0,0065 µg.kg ⁻¹ TEQ ⁽¹⁴⁾
(38)	Aklonifen	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifenox	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cybutryn	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Cypermترین	52315-07-8	8 × 10 ⁻⁵	8 × 10 ⁻⁶	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	
(42)	Diklorvos	62-73-7	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	7 × 10 ⁻⁴	7 × 10 ⁻⁵	
(43)	Hexabrom-cyklo-dodekan (HBCDD)	Se fotnot 12 i bilaga X till direktiv 2000/60/EG	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	Heptaklor och heptaklorepoxyd	76-44-8/ 1024-57-3	2 × 10 ⁻⁷	1 × 10 ⁻⁸	3 × 10 ⁻⁴	3 × 10 ⁻⁵	6,7 × 10 ⁻³
(45)	Terbutryn	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Denna parameter är miljö kvalitetsnormen uttryckt som ett medelvärde på årsnivå (AA-MKN). Om inte annat anges gäller den för den totala koncentrationen av alla isomerer.

⁽³⁾ Inlandsytvatten omfattar floder och sjöar och därmed sammanhängande konstgjorda eller kraftigt modifierade vattenförekomster.

⁽⁴⁾ Denna parameter är miljö kvalitetsnormen uttryckt som maximal tillåten koncentration (MAC-MKN). Där MAC-MKN anges som 'ej tillämpligt' anses värdena på AA-MKN utgöra skydd mot kortvariga föroreningstoppar vid kontinuerliga utsläpp eftersom de är avsevärt lägre än de värden som tagits fram utifrån akut toxicitet.

⁽⁵⁾ För den grupp av prioriterade ämnen som utgörs av bromerade difenyletrar (nr 5) avser miljö kvalitetsnormen summan av koncentrationerna för kongener med numren 28, 47, 99, 100, 153 och 154.

⁽⁶⁾ För kadmium och kadmiumföreningar (nr 6) varierar miljö kvalitetsnormvärdet beroende på vattnets hårdhetsklass (klass 1: < 40 mg CaCO₃/l, klass 2: 40 till < 50 mg CaCO₃/l, klass 3: 50 till < 100 mg CaCO₃/l, klass 4: 100 till < 200 mg CaCO₃/l och klass 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Detta ämne är inte ett prioriterat ämne utan ett av de övriga föroreande ämnen för vilka MKN är lika med det värde som fastställts i den lagstiftning som gällde före den 13 januari 2009.

⁽⁸⁾ Ingen indikativ parameter anges för denna grupp av ämnen. Den eller de indikativa parametrarna ska fastställas med analysmetoden.

⁽⁹⁾ DDT total består av summan av isomererna 1,1,1-triklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etan (CAS-nr 50-29-3, EU-nr 200-024-3); 1,1,1-triklor-2(o-klorfenyl)-2-(p-klorfenyl)etan (CAS-nr 789-02-6, EU-nr 212-332-5); 1,1-diklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etylen (CAS-nr 72-55-9, EU-nr 200-784-6); och 1,1-diklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etan (CAS-nr 72-54-8, EU-nr 200-783-0).

⁽¹⁰⁾ Det finns inte tillräcklig information för att fastställa en MAC-MKN för dessa ämnen.

⁽¹¹⁾ För den grupp prioriterade ämnen som består av polyaromatiska kolväten (PAH) (nr 28) avser miljö kvalitetsnormen för biota och motsvarande AA-MKN i vatten koncentrationen av bens(a)pyren, på vars toxicitet de bygger. Bens(a)pyren kan ses som en markör för övriga PAH och bens(a)pyren behöver därför övervakas för jämförelse med miljö kvalitetsnormen för biota eller motsvarande AA-MKN i vatten.

⁽¹²⁾ Miljö kvalitetsnormen för biota avser fisk om inget annat anges. Ett alternativt biotataxon eller en annan matris kan övervakas i stället, så länge som den tillämpade MKN ger en likvärdig skyddsnivå. För ämnena nr 15 (fluoranten) och 28 (polyaromatiska kolväten [PAH]) avser miljö kvalitetsnormen för biota kräftdjur och blötdjur. För bedömning av kemisk status är det inte lämpligt att övervaka fluoranten och PAH i fisk. För ämne nr 37 (dioxiner och dioxinlika föreningar) avser miljö kvalitetsnormen för biota fisk, kräftdjur och blötdjur, i linje med avsnitt 5.3 i bilagan till förordning (EU) nr 1259/2011 av den 2 december 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1881/2006 vad gäller gränsvärden för dioxiner, dioxinlika PCB och icke dioxinlika PCB i livsmedel (EUT L 320, 3.12.2011, s. 18).

⁽¹³⁾ Dessa miljö kvalitetsnormer avser biotillgängliga koncentrationer av ämnena.

⁽¹⁴⁾ PCDD: polyklorerade dibenso-p-dioxiner; PCDF: polyklorerade dibensofuraner; PCB-DL: dioxinlika polyklorerade bifenyl; TEQ: toxiska ekvivalenter enligt WHO:s toxicitetsekvivalensfaktorer från 2005."

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 805/2013

av den 23 augusti 2013

om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsför-

handlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.

- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 augusti 2013.

På kommissionens vägnar
För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0707 00 05	TR	95,4
	ZZ	95,4
0709 93 10	TR	122,6
	ZZ	122,6
0805 50 10	AR	119,4
	CL	122,7
	TR	70,0
	UY	140,2
	ZA	108,3
	ZZ	112,1
0806 10 10	EG	175,3
	MA	135,8
	TR	144,0
	ZZ	151,7
0808 10 80	AR	181,4
	BR	108,7
	CL	122,9
	CN	88,5
	NZ	129,1
	US	130,9
	ZA	116,3
	ZZ	125,4
0808 30 90	AR	196,9
	CL	148,9
	TR	147,9
	ZA	88,2
	ZZ	145,5
0809 30	TR	143,1
	ZZ	143,1
0809 40 05	BA	49,8
	MK	59,8
	XS	57,7
	ZZ	55,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

AKTER SOM ANTAS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

Endast FN/ECE-texterna i original har bindande folkrättslig verkan. Dessa föreskrifters status och dagen för deras ikraftträdande bör kontrolleras i den senaste versionen av FN/ECE:s statusdokument TRANS/WP.29/343 som finns på:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>

Föreskrifter nr 80 från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE) – Enhetliga bestämmelser om godkännande av säten i stora passagerarfordon och av dessa fordon med avseende på hållfastheten hos sätena och deras förankringar

Inbegripet all giltig text till och med:

Ändringsserie 03 till föreskrifterna – Dag för ikraftträdande: 26 juli 2012

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. Tillämpningsområde
2. Definitioner
3. Ansökan om typgodkännande
4. Typgodkännande
5. Krav för säten
6. Krav för en fordonstyps sätesförankring
7. Krav för installation av säten i en fordonstyp
8. Produktionsöverensstämmelse
9. Påföljder vid bristande produktionsöverensstämmelse
10. Ändring och utökning av godkännande av sätestypen och/eller fordonstypen
11. Produktionens definitiva upphörande
12. Övergångsbestämmelser
13. Namn- och adressuppgifter för de tekniska tjänster som ansvarar för typgodkännandeprovningen och för typgodkännandemyndigheterna

TILLÄGG

1. Provförfarande för säten enligt punkt 5 och/eller förankringar enligt punkt 6.1.2 och/eller installation av sidovända säten enligt punkt 3 i tillägg 7
2. Provförfarande för förankringarna i ett fordon för tillämpning av punkt 6.1.1
3. Mätningar som ska göras
4. Bestämning av godtagbarhetskriterier

5. Krav och förfarande för statisk provning
6. Energiupptagningsegenskaper hos ryggstödens baksida
7. Krav för skydd av passagerare i sidovända säten enligt punkt 7.4.4

BILAGOR

1. Meddelande om typgodkännande eller om ej beviljat, utökat eller återkallat typgodkännande eller om produktionens definitiva upphörande av en sätestyp eller flera sätestyper med avseende på hållfasthet i enlighet med föreskrifter nr 80
2. Meddelande om typgodkännande eller om ej beviljat, utökat eller återkallat typgodkännande eller om produktionens definitiva upphörande av en typ av fordon med avseende på hållfastheten hos sätenas förankringar i enlighet med föreskrifter nr 80
3. Utformning av godkännandemärken
4. Förfarande för bestämning av H-punkten och faktisk kroppsvinkel för sittplatser i motorfordon

1. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

- 1.1 Dessa föreskrifter ska tillämpas på

- a) passagerarsäten för framåtvänd montering i fordon i kategorierna M₂ och M₃ i klasserna II, III och B ⁽¹⁾,
- b) fordon i kategorierna M₂ och M₃ i klasserna II, III och B ⁽¹⁾ med avseende på passagerarsätenas förankringar och sätenas montering.
- c) Föreskrifterna gäller inte bakåtvända säten eller nackstöd monterade på dessa.

- 1.2 På tillverkarens begäran ska fordon i kategori M₂ ⁽¹⁾ som godkänts enligt föreskrifter nr 17 anses uppfylla kraven i dessa föreskrifter.

- 1.3 Fordon där vissa säten omfattas av det undantag som anges i punkt 7.4 i föreskrifter nr 14 ska godkännas enligt de här föreskrifterna.

- 1.4 Sidovända säten får inte monteras i fordon i kategorierna M₂ (i klass II, III och B) eller M₃ (i klass II, III och B).

- 1.5 På tillverkarens begäran och efter överenskommelse med den tekniska tjänsten och den avtals-slutande partens typgodkännandemyndighet, får ett typgodkännande beviljas för fordon i kategori M₃ (i klass III eller B) med en högsta tekniskt tillåtna vikt inklusive last som överstiger 10 ton och med sidovända säten under förutsättning att dessa sidovända säten är grupperade i fordonets bakre del och bildar en integrerad avdelning med upp till tio säten. Sådana sidovända säten ska åtminstone förses med nackstöd och tvåpunktsbälte med upprullningsanordning som typgodkänts i enlighet med föreskrifter nr 16. Säkerhetsbältesförankringarna för dessa säten ska också uppfylla mått- och hållfasthetskrav som bygger på kraven i föreskrifter nr 14. Man måste dock ta hänsyn till att sätet är sidovänt i stället för framåtvänt och att provningar och kontroller inte ska upphävas på grundval av detta. Meddelandet (bilaga 2) ska innehålla en anmärkning om att sidovända säten har tillåtits enligt denna punkt. Sådana godkännanden ska inte längre beviljas från och med den 1 november 2014 eller från och med dagen för antagande av enhetliga provningsbestämmelser för sidovända säten (dvs. dessa föreskrifter) samt bestämmelser om säkerhetsbältenas förankringar för sådana säten (dvs. föreskrifter nr 14) och bestämmelser om fordon utrustade med säkerhetsbälten (dvs. föreskrifter nr 16), beroende på vilken dag som inträffar först.

⁽¹⁾ Enligt definition i den konsoliderade resolutionen om fordonskonstruktion (R.E.3), dokument TRANS/WP.29/78/rev.2, punkt 2.

- 1.6 Punkt 1.4 gäller inte fordon som är avsedda att användas av försvaret, civilförsvaret, brandförsvaret eller ordningsmakten.
- 1.7 Punkt 1.4 gäller inte fordon i kategori M₃ (i klass II, III och B) med en högsta tekniska vikt inklusive last som överstiger 10 ton och med sidovända säten, under förutsättning att kraven i punkt 7.4 är uppfyllda.
2. DEFINITIONER
- I dessa föreskrifter gäller följande definitioner:
- 2.1 godkännande av ett säte: godkännande av en sätestyp som komponent vad avser skyddet av sittande i framåtriktade säten när det gäller sätenas hållfasthet och ryggstödens utformning.
- 2.2 godkännande av ett fordon: godkännande av en fordonstyp i fråga om hållfastheten hos de delar av fordonets struktur i vilka sätena ska förankras och i fråga om installationen av säten.
- 2.3 sätestyp: säten som inte skiljer sig åt i sådana väsentliga avseenden som kan påverka deras hållfasthet och styrka, vad avser följande egenskaper:
- 2.3.1 De bärande delarnas uppbyggnad, form, mått och material.
- 2.3.2 Typ och mått för ryggstödens inställnings- och spärrsystem.
- 2.3.3 Mått, uppbyggnad och material för festsättningsanordningar och stöd (t.ex. ben).
- 2.4 fordonstyp: fordon som inte skiljer sig åt väsentligt beträffande
- 2.4.1 de konstruktionsegenskaper som är av betydelse för dessa föreskrifter, samt
- 2.4.2 den eller de typer av godkända säten som monterats i fordonet i förekommande fall.
- 2.5 säte: en anordning som kan förankras i fordonsstrukturen, inbegripet dess klädsel och fästeanordningar, och som är avsedd att användas i ett fordon som sittplats för en eller flera vuxna personer. Beroende på riktningen indelas säten i följande kategorier:
- 2.5.1 framåtvänt säte: ett säte som kan användas när fordonet är i rörelse och som är vänt mot fordonets framsida så att sätets vertikala symmetriplan bildar en vinkel på mindre än + 10° eller – 10° med fordonets vertikala symmetriplan.
- 2.5.2 bakåtvänt säte: ett säte som kan användas när fordonet är i rörelse och som är vänt mot fordonets baksida så att sätets vertikala symmetriplan bildar en vinkel på mindre än + 10° eller – 10° med fordonets vertikala symmetriplan.
- 2.5.3 sidovänt säte: ett säte som kan användas när fordonet är i rörelse och som är vänt mot fordonets sida så att sätets vertikala symmetriplan bildar en vinkel på 90° (± 10°) med fordonets vertikala symmetriplan.
- 2.6 enskilt säte: ett säte som är utformat och konstruerat för att användas som sittplats för en passagerare.
- 2.7 dubbelsäte: ett säte som är utformat och konstruerat för att användas som sittplats för två passagerare som sitter sida vid sida. Två säten bredvid varandra som inte har någon förbindelse ska betraktas som två enskilda säten.
- 2.8 rad med säten: ett säte som är utformat och konstruerat för att användas som sittplats för tre eller flera passagerare som sitter sida vid sida. Flera enskilda säten eller dubbelsäten som placerats sida vid sida ska inte betraktas som en rad med säten.
- 2.9 sittdyna: den del av sätet som är placerad nästan horisontellt och som är avsedd att bära upp en sittande passagerare.
- 2.10 ryggstöd: den del av sätet som är nästan vertikal och utformad för att stödja passagerarens rygg, axlar och, eventuellt huvud.
- 2.11 inställningsanordning: den anordning varigenom sätet eller delar av detta kan ställas in i ett läge som passar den sittande personen.

- 2.12 förskjutningssystem: en anordning som gör det möjligt att förskjuta sätet eller delar av sätet i sid- eller längdled utan något fast mellanläge för varken säte eller delar, för att underlätta passagerarnas på- och avstigning.
- 2.13 spärrsystem: en anordning som säkerställer att sätet eller delar av detta hålls kvar i bruksläge.
- 2.14 förankring: en del av ett fordons golv eller karosseri som ett säte kan sättas fast på.
- 2.15 fästanordningar: bultar eller andra komponenter som används för att sätta fast sätet i fordonet.
- 2.16 vagn: den provningsutrustning som tillverkats och används för dynamisk efterlikning av trafikolyckor som innebär frontalkollision.
- 2.17 extra säte: ett säte för dockan som monteras på provvagnen bakom det säte som ska provas. Detta säte ska vara representativt för det säte som i fordonet ska användas bakom det säte som ska provas.
- 2.18 referensplan: det plan som går genom beröringspunkterna för dockans hälar och som används för att bestämma H-punkten och den faktiska kroppsvinkeln för sittplatsen i motorfordon i enlighet med föreskrifterna i bilaga 4.
- 2.19 referenshöjd: sätets överkants höjd över referensplanet.
- 2.20 docka: en docka som motsvarar specifikationerna för Hybrid II eller III ⁽¹⁾ för framåtvända säten, eller en docka som motsvarar specifikationerna för sidokollisionsdocka enligt bilaga 6 i föreskrifter nr 95 för sidovända säten.
- 2.21 referensområde: det utrymme som begränsas av två vertikala, längsgående plan på 400 mm avstånd från varandra och symmetriska med avseende på H-punkten, och som definieras av rotationen av huvudattrappen av den apparat som beskrivs i bilaga 1 till föreskrifter nr 21 från vertikalt till horisontellt. Apparaten ska vara placerad på det sätt som beskrivs i bilaga 1 till föreskrifter nr 21 och vara inställd till maximilängden 840 mm och minimilängden 736 mm för övrig begränsning av nämnda utrymme.
- 2.22 trepunktsbälte: vid tillämpningen av dessa föreskrifter inbegrips även bälten med fler än tre förankringspunkter.
- 2.23 avstånd mellan sätena: avstånd mellan sätena för säten som är vända åt samma håll, avståndet mellan framkanten av ett ryggstöd och bakkanten av ryggstödet på sätet framför, horisontellt mätt på en höjd av 620 mm ovanför golvet.
- 3. ANSÖKAN OM TYPGODKÄNNANDE
- 3.1 Ansökan om typgodkännande av ett säte ska lämnas in av sätestillverkaren eller av dennes vederbörligen godkände representant.
- 3.2 Ansökan om typgodkännande av ett fordon ska lämnas in av fordonstillverkaren eller av dennes vederbörligen godkände representant.
- 3.3 Ansökan om typgodkännande av ett säte eller ett fordon ska åtföljas av följande dokument i tre exemplar samt följande uppgifter:
- 3.3.1 För typgodkännande av ett säte:
- 3.3.1.1 En detaljerad beskrivning av sätet, dess fästanordningar samt inställnings-, förskjutnings- och spärrsystem.
- 3.3.1.2 Tillräckligt detaljerade ritningar i lämplig skala av sätet, dess fästanordningar samt inställnings-, förskjutnings- och spärrsystem.
- 3.3.2 För typgodkännande av ett fordon:
- 3.3.2.1 En detaljerad beskrivning av de delar av fordonsstrukturen som används som förankringar.
- 3.3.2.2 Tillräckligt detaljerade ritningar i lämplig skala av de delar av fordonet som används som förankringar.
- 3.4 Följande ska inlämnas till den tekniska tjänst som ansvarar för typgodkännandeprovningarna:

⁽¹⁾ De tekniska specifikationerna och detaljritningarna av Hybrid II och III, som motsvarar grundmått för en amerikansk man i den femtionde percentilen, samt specifikationerna för dess justeringar för denna provning är deponerade hos Förenta nationernas generalsekreterare och finns vid behov tillgängliga vid sekretariatet för FN:s ekonomiska kommission för Europa, Palais des Nations, Genève, Schweiz.

- 3.4.1 Två säten som är representativa för den typ som ska godkännas, om godkännandet avser ett säte.
- 3.4.2 En del av fordonsstrukturen om godkännandet avser ett fordon.
4. TYPGODKÄNNANDE
- 4.1 Om det säte som har tillhandahållits för godkännande i enlighet med dessa föreskrifter uppfyller de relevanta kraven i punkt 5, ska godkännande beviljas för sätestypen i fråga.
- 4.2 Om det fordon som har tillhandahållits för godkännande i enlighet med dessa föreskrifter uppfyller de relevanta kraven i punkterna 6 och 7 ska godkännande beviljas för fordonstypen i fråga.
- 4.3 Varje godkänd typ ska tilldelas ett typgodkännandenummer. Dess första två siffror (för närvarande 03, som motsvarar ändringsserie 03) ska ange den ändringsserie med de senaste viktiga tekniska ändringar som gjorts i föreskrifterna vid tidpunkten för typgodkännandet. Samma avtalsslutade part ska inte tilldela någon annan sätestyp eller fordonstyp samma nummer.
- 4.4 Meddelande om godkännande eller om utökat eller ej beviljat godkännande av en sätestyp och/eller fordonstyp i enlighet med dessa föreskrifter ska delges de parter i 1958 års överenskommelse som tillämpar dessa föreskrifter i form av ett formulär som överensstämmer med förlagan i bilaga 1 och/eller bilaga 2 till dessa föreskrifter.
- 4.5 På varje säte som överensstämmer med en sätestyp som godkänts i enlighet med dessa föreskrifter och på varje fordon som överensstämmer med en fordonstyp som godkänts i enlighet med dessa föreskrifter ska det på den plats som anges i godkännandeformuläret finnas ett tydligt och lätt-åtkomligt internationellt godkännandemärke som består av följande:
- 4.5.1 En cirkel som omger bokstaven "E" följt av det särskilda landsnumret för landet som beviljat typgodkännandet ⁽¹⁾.
- 4.5.2 Numret på dessa föreskrifter, följt av bokstaven R, ett bindestreck och typgodkännandenumret placerade till höger om den i punkt 4.5.1 beskrivna cirkeln.
- 4.6 Typgodkännandemärket ska vara tydligt läsbart och outplånligt.
- 4.7 Alltefter omständigheterna ska typgodkännandemärket placeras på sätet eller sätena alternativt på eller i närheten av den informationsskylt som anbringats på fordonet av tillverkaren.
- 4.8 Exempel på utformning av typgodkännandemärken finns i bilaga 3.
5. KRAV FÖR SÄTEN
- 5.1 Varje typ av framåtvänt säte ska antingen omfattas av provningskraven i tillägg 1 (dynamisk provning) eller i tilläggen 5 och 6 (statisk provning), på tillverkarens begäran.
- 5.2 De provningar som sätestypen har genomgått ska anges i meddelandeformuläret om godkännande av en sätestyp, som ska överensstämma med förlagan i bilaga 1.
- 5.3 Alla ingående inställnings- och förskjutningssystem ska ha ett automatiskt fungerande spärrsystem.
- 5.4 Det ska inte krävas att inställnings- och spärrsystemen ska vara helt funktionsdugliga efter provningen.
- 5.5 Ett nackstöd ska monteras på varje yttersäte fram i alla fordon av kategori M₂ med en vikt på högst 3 500 kg. Detta nackstöd ska överensstämma med kraven i föreskrifter nr 25, i dess ändrade lydelse enligt ändringsserie 03.
6. KRAV FÖR EN FORDONSTYPS SÄTESFÖRANKRING
- 6.1 Förankringen av sätena i fordonet ska kunna tåla
- 6.1.1 antingen den provning som beskrivs i tillägg 2,
- 6.1.2 eller, om sätet är monterat på den del av fordonets uppbyggnad som provas, de provningar som föreskrivs i tillägg 1. Sätet behöver inte vara ett typgodkänt säte om det uppfyller kraven i punkt 3.2.1 i ovannämnda tillägg.

⁽¹⁾ De särskiljande numren för de avtalsslutande parterna i 1958 års överenskommelse återges i bilaga 3 till den konsoliderade resolutionen om fordonskonstruktion (R.E.3), dokument TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1.

- 6.2 Bestående deformation av samt brott på förankringen eller omgivande område ska tillåtas under förutsättning att den föreskrivna kraften har bibehållits under hela den föreskrivna perioden.
- 6.3 Om det finns mer än en typ av förankring på ett fordon ska varje variant provas för att fordonet ska kunna godkännas.
- 6.4 Det är tillräckligt med ett prov för att godkänna ett säte och ett fordon på samma gång.
- 6.5 För fordon i kategori M₃ ska sätesförankringar anses överensstämma med kraven i punkterna 6.1 och 6.2 om säkerhetsbältenas förankringar för motsvarande sittplatser är monterade direkt på de säten som ska monteras och dessa bältesförankringar överensstämmer med kraven i föreskrifter nr 14, vid behov med det undantag som anges i punkt 7.4.
7. KRAV FÖR INSTALLATION AV SÄTEN I EN FORDONSTYP
- 7.1 Alla installerade framåtvända säten ska godkännas enligt kraven i punkt 5 i dessa föreskrifter samt omfattas av följande krav:
- 7.1.1 Sätet ska ha en referenshöjd på minst 1 m.
- 7.1.2 H-punkten för sätet omedelbart bakom ska vara mindre än 72 mm högre än H-punkten för det aktuella sätet eller, om H-punkten för sätet bakom är mer än 72 mm högre, ska det aktuella sätet provas och godkännas för installation med en sådan placering.
- 7.2 När godkännandet sker enligt tillägg 1 är prov 1 och 2 tillämpliga med undantag för följande:
- 7.2.1 Prov 1 ska inte tillämpas om sätets baksida inte kan träffas av en icke-fastspänd passagerare (dvs. om det inte finns något framåtvänt eller sidovänt säte direkt bakom det säte som ska provas).
- 7.2.2 Prov 2 ska inte tillämpas
- 7.2.2.1 om sätets baksida inte kan träffas av en fastspänd passagerare, eller
- 7.2.2.2 om sätet bakom är försett med ett trepunktsbälte med förankringar som helt och hållet överensstämmer med föreskrifter nr 14 (utan undantag), eller
- 7.2.2.3 om sätet uppfyller kraven i tillägg 6 till dessa föreskrifter.
- 7.3 Om godkännandet beviljas enligt tilläggen 5 och 6 är alla prov tillämpliga med undantag för följande:
- 7.3.1 Provningsen i tillägg 5 ska inte tillämpas om sätets baksida inte kan träffas av en icke-fastspänd passagerare (dvs. om det inte finns något framåtvänt eller sidovänt säte direkt bakom det säte som ska provas).
- 7.3.2 Provningsen i tillägg 6 ska inte tillämpas
- 7.3.2.1 om sätets baksida inte kan träffas av en fastspänd passagerare, eller
- 7.3.2.2 om sätet bakom är försett med ett trepunktsbälte med förankringar som helt och hållet överensstämmer med föreskrifter nr 14 (utan undantag).
- 7.4 Montering av sidovända säten ska omfattas av följande krav:
- 7.4.1 Sätet ska ha en referenshöjd på minst 1 m.
- 7.4.2 Planet genom intilliggande sidovända sätens H-punkter ska vara parallellt med referensplanet.
- 7.4.3 Det horisontella avståndet mellan H-punktslinjen mellan två intilliggande sidovända säten ska vara högst 725 mm och minst 450 mm, mätt horisontellt mellan de vertikala längsgående plan som går genom dessa sätens mittpunkter (se bilaga 7, figur 1).
- 7.4.4 Passagerarna på sidovända säten ska skyddas av en fordonsdel (t.ex. ett framåtvänt sätes mellanvägg, vägg eller ryggstöd) framför det främsta sidovända sätet. Denna fordonsdel ska uppfylla kraven i tillägg 7.
8. PRODUKTIONSÖVERENSSTÄMMELSE
- Produktionsöverensstämmelsen ska kontrolleras enligt det förfarande som fastställts i avtalet, tillägg 2 (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev. 2), med följande krav:

- 8.1 Säten och/eller fordon som godkänts enligt dessa föreskrifter ska tillverkas så att de överensstämmer med den typ som godkänts genom att de uppfyller kraven i punkterna 5, 6 och 7 ovan.
- 8.2 För att verifiera att bestämmelserna i punkt 8.1 är uppfyllda ska lämpliga kontroller av produktionen utföras. I det här fallet innebär lämpliga kontroller att produktens mått kontrolleras samt att det finns förfaranden för att kontrollera produktkvaliteten på ett effektivt sätt.
- 8.3 Den behöriga myndighet som har beviljat typgodkännande får när som helst granska de metoder för kontroll av överensstämmelse som tillämpas vid varje produktionsenhet samt på stickprov genomföra de prov som anses vara nödvändiga bland de prov som gjorts för godkännandet. Normalt intervall för dessa kontroller ska vara en gång per år.
9. PÅFÖLJDER VID BRISTANDE PRODUKTIONSÖVERENSSTÄMMELSE
- 9.1 Ett typgodkännande som utfärdats för en sätestyp och/eller en fordonstyp i enlighet med dessa föreskrifter kan återkallas om ovanstående krav inte är uppfyllda.
- 9.2 Om en avtalsslutande part som tillämpar dessa föreskrifter återkallar ett typgodkännande som den tidigare beviljat ska parten omedelbart meddela detta till övriga avtalsslutande parter som tillämpar dessa föreskrifter, via ett meddelandeformulär enligt förlagan i bilaga 1 och/eller bilaga 2 till dessa föreskrifter.
10. ÄNDRING OCH UTÖKNING AV TYPGODKÄNNANDE AV SÄTESTYPEN OCH/ELLER FORDONSTYPEN
- 10.1 Varje ändring av sätestyp och/eller fordonstyp ska rapporteras till den typgodkännandemyndighet som godkänt sätestypen och/eller fordonstypen. Myndigheten ska därefter antingen
- 10.1.1 göra bedömningen att ändringarna sannolikt inte får någon ogynnsam effekt och att sätet och/eller fordonet i varje fall fortfarande uppfyller kraven, eller
- 10.1.2 kräva ytterligare en provningsrapport från den tekniska tjänst som ansvarar för provningarna.
- 10.2 Bifall eller avslag på ansökan om typgodkännande, med angivande av ändringarna, ska delges de parter i överenskommelsen som tillämpar dessa föreskrifter, på det sätt som anges i punkt 4.4 i dessa föreskrifter.
- 10.3 Den typgodkännandemyndighet som utfärdar utökningen av typgodkännandet ska tilldela en sådan utökning ett serienummer och underrätta övriga parter i 1958 års överenskommelse som tillämpar dessa föreskrifter om detta med hjälp av ett meddelandeformulär som överensstämmer med förlagan i bilaga 1 och/eller bilaga 2 till dessa föreskrifter.
11. PRODUKTIONENS DEFINITIVA UPPHÖRANDE
- Om innehavaren av typgodkännandet helt upphör med att tillverka ett fordon som typgodkänts enligt dessa föreskrifter, ska denne informera den myndighet som utfärdat godkännandet om detta. När myndigheten får detta meddelande ska den meddela övriga parter i 1958 års överenskommelse som tillämpar dessa föreskrifter, med hjälp av ett meddelandeformulär som överensstämmer med förlagan i bilaga 1 och/eller bilaga 2 till dessa föreskrifter.
12. ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER
- 12.1 Från och med den dag då ändringsserie 02 officiellt träder i kraft får ingen avtalsslutande part som tillämpar dessa föreskrifter vägra att bevilja typgodkännanden enligt dessa föreskrifter, ändrade genom ändringsserie 02.
- 12.2 Från och med den 1 november 2012 ska de avtalsslutande parter som tillämpar dessa föreskrifter bevilja typgodkännanden bara om kraven i dessa föreskrifter, ändrade genom ändringsserie 02, uppfylls.
- 12.3 Från och med den 1 november 2014 ska de typgodkännanden som beviljats i enlighet med dessa föreskrifter upphöra att gälla, med undantag för dem som beviljats i enlighet med kraven i dessa föreskrifter, ändrade genom ändringsserie 02.
- 12.4 Från och med den 1 november 2014 får avtalsslutande parter som tillämpar dessa föreskrifter vägra att bevilja första nationell eller regional registrering (första ibruktage) av ett fordon som inte typgodkänts i enlighet med kraven i ändringsserie 02 till dessa föreskrifter.

- 12.5 Från och med den 1 november 2014 eller från och med dagen för antagande av enhetliga provningsbestämmelser för sidovända säten (dvs. dessa föreskrifter) samt bestämmelser om säkerhetsbältenas förankringar för sådana säten (dvs. föreskrifter nr 14) och bestämmelser om fordon utrustade med säkerhetsbälten (dvs. föreskrifter nr 16), beroende på vilken dag som inträffar först, ska typgodkännanden som beviljats enligt punkt 1.5 i dessa föreskrifter upphöra att gälla.
- 12.6 Även efter ikraftträdandet av ändringsserie 02 ska typgodkännanden av komponenter till ändringsserie 01 till dessa föreskrifter fortsätta att gälla och de avtalsslutande parter som tillämpar dessa föreskrifter ska fortsätta att godta dem och får inte vägra att bevilja utökningar av typgodkännanden enligt ändringsserie 01 till dessa föreskrifter.
- 12.7 Från och med dagen för det officiella ikraftträdandet av ändringsserie 03 får ingen avtalsslutande part som tillämpar dessa föreskrifter vägra att bevilja typgodkännande enligt dessa föreskrifter, ändrade genom ändringsserie 03.
- 12.8 Från och med 24 månader efter den dag då ändringsserie 03 träder i kraft ska de avtalsslutande parter som tillämpar dessa föreskrifter bevilja typgodkännanden endast om kraven i dessa föreskrifter, ändrade enligt ändringsserie 03, är uppfyllda.
- 12.9 Med början 60 månader efter ikraftträdandet av ändringsserie 03 till dessa föreskrifter får de avtalsslutande parter som tillämpar dessa föreskrifter vägra att bevilja nationella eller regionala typgodkännanden eller en första nationell eller regional registrering (första ibruktagande) av ett fordon som inte uppfyller kraven i ändringsserie 03 till dessa föreskrifter.
- 12.10 Även efter ikraftträdandet av ändringsserie 03 ska typgodkännanden av komponenter till ändringsserie 01 eller 02 till dessa föreskrifter fortsätta att gälla och de avtalsslutande parter som tillämpar dessa föreskrifter ska fortsätta att godta dem och får inte vägra att bevilja utökningar av typgodkännanden enligt ändringsserie 01 eller 02 till dessa föreskrifter.
13. NAMN- OCH ADRESSUPPGIFTER FÖR DE TEKNISKA TJÄNSTER SOM ANSVARAR FÖR TYPGODKÄNNANDEPROVNINGEN OCH FÖR TYPGODKÄNNANDEMYNDIGHETERNA
- De parter i 1958 års överenskommelse som tillämpar dessa föreskrifter ska underrätta Förenta nationernas sekretariat om namn- och adressuppgifter för de tekniska tjänster som ansvarar för provningarna och för de typgodkännandemyndigheter som utfärdar godkännande och till vilka intyg om typgodkännande, utökat typgodkännande, avslag eller återkallande av typgodkännande som utfärdats i andra länder ska sändas.
-

Tillägg 1

Provförfarande för säten enligt punkt 5 och/eller förankringar enligt punkt 6.1.2 och/eller installation av sidovända säten enligt punkt 3 i tillägg 7

1. KRAV
- 1.1 Provningarna har till syfte att bestämma följande:
 - 1.1.1 Att den eller de personer som sitter på sätet på ett korrekt sätt hålls kvar av sätet eller sätena framför och/eller genom att de använder säkerhetsbälte.
 - 1.1.1.1 Detta krav ska anses vara uppfyllt om den framåtriktade rörelsen av någon del av dockans bål eller huvud inte passerar under det tvärgående vertikalkplan som är beläget 1,6 m från extrasätets R-punkt.
 - 1.1.2 Att den eller de sittande inte allvarligt skadas.
 - 1.1.2.1 Detta krav ska anses vara uppfyllt om följande biomekaniska kriterier för vad som är godtagbart för den instrumenterade dockan, bestämda i enlighet med tillägg 4, tillgodoses. Det innebär följande:
 - 1.1.2.2 För en docka i ett framåtvänt extrasäte ska följande biomekaniska kriterier uppfyllas:
 - 1.1.2.2.1 Godtagbarhetskriteriet för huvudet (HIC, *head acceptability criterion*) är lägre än 500.
 - 1.1.2.2.2 Godtagbarhetskriteriet för bröstkorgen (ThAC, *thorax acceptability criterion*) är lägre än 30 g utom under perioder som sammanlagt varar mindre än 3 ms ($g = 9,81\text{m/s}^2$).
 - 1.1.2.2.3 Godtagbarhetskriteriet för lårbenen (FAC, *femur acceptability criterion*) är lägre än 10 kN och värdet 8 kN överskrids inte under sammanlagt längre tid än 20 ms.
 - 1.1.2.3 För en docka i ett sidovänt extrasäte ska följande biomekaniska kriterier uppfyllas:
 - 1.1.2.3.1 Godtagbarhetskriteriet för huvudet (HIC) är lägre än 500.
 - 1.1.2.3.2 Godtagbarhetskriteriet för bröstkorgen:
 - a) Revbenets intryckningskriterium (RDC) ska inte överstiga 42 mm.
 - b) Mjukdelskriteriet (visköst kriterium) (VC) ska inte överstiga 1,0 m/s.
 - 1.1.2.3.3 Godtagbarhetskriteriet för bäcken:

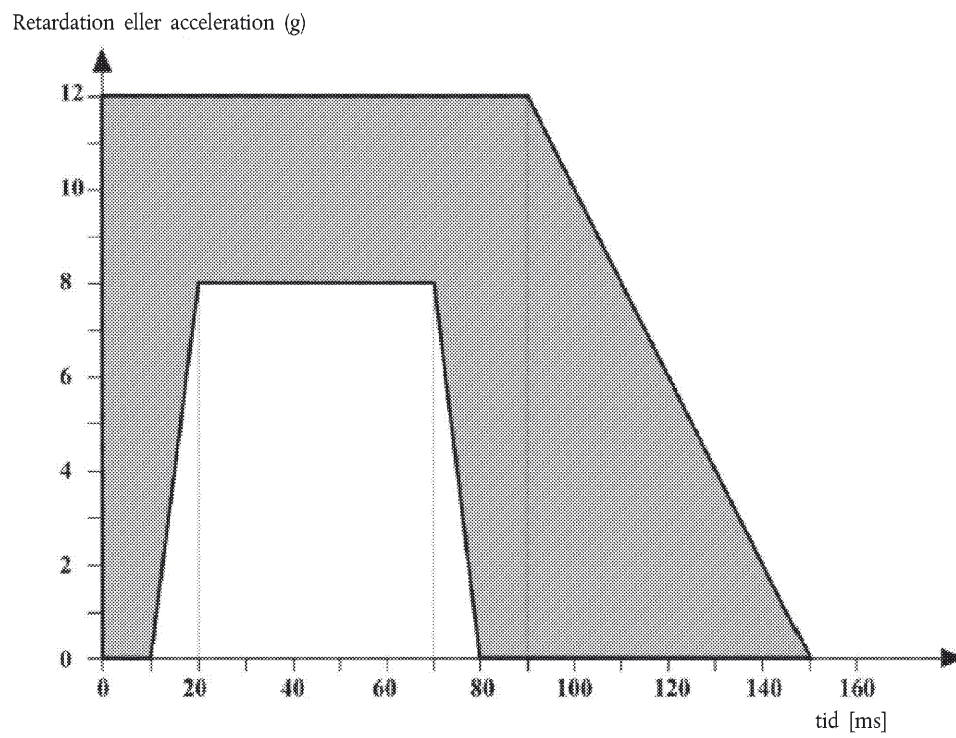
Den maximala kraften på blygdbenssymfyisen (PSPF) ska inte överstiga 6 kN.
 - 1.1.2.3.4 Godtagbarhetskriteriet för buken:

Den maximala kraften på buken (APF) ska inte överstiga 2,5 kN inre kraft (motsvarande en yttre kraft av 4,5 kN).
 - 1.1.3 Att sätet och dess fastsättningsanordningar är tillräckligt starka.
 - 1.1.3.1 Detta krav ska anses uppfyllt om
 - 1.1.3.1.1 ingen del av sätet, dess fastsättningsanordningar eller tillbehör helt lossnar under provningen,
 - 1.1.3.1.2 sätet förblir stadigt fasthållet, även om en eller flera förankringar delvis lossnar, och alla spärrsystem förblir låsta under hela provningen,
 - 1.1.3.1.3 ingen del av sätets eller tillbehörens uppbyggnad har några brott alternativt skarpa eller spetsiga kanter eller hörn som kan orsaka kroppsskada.

- 1.2 Alla anordningar som utgör en del av ryggstödet eller tillbehör till detta ska vara så utformade att det är osannolikt att de kan orsaka kroppsskada på en passagerare vid en kollision. Detta krav ska anses uppfyllt om varje del som kan komma att beröras av en kula på 165 mm i diameter har en krökningsradie på minst 5 mm.
- 1.2.1 Om någon del av de anordningar och tillbehör som avses ovan är gjord av material som är mjukare än 50 Shore A på ett fast underlag, ska de krav som anges i punkt 1.2 gälla endast det hårda underlaget.
- 1.2.2 Delar av ryggstödet, som inställningsanordningar för sätet och tillbehör, ska inte omfattas av några av kraven i punkt 1.2 om de i viloläge är belägna under ett horisontalplan 400 mm ovanför referensplanet, även om den sittande skulle kunna komma i beröring med dem.
2. FÖRBEREDELSE AV DET SÄTE SOM SKA PROVAS
- 2.1 Det säte som ska provas ska monteras
- 2.1.1 antingen på en provningsplattform som motsvarar fordonets karosseri,
- 2.1.2 eller på en fast provningsplattform.
- 2.2 Provningsplattformens förankringar för provningssätet eller provningssätena ska vara identiska med eller ha samma egenskaper som de som används i det eller de fordon där sätet är avsett att användas.
- 2.3 Det säte som ska provas ska vara komplett med stoppning och tillbehör. Om sätet är försett med ett bord, ska detta vara i infällt läge.
- 2.4 Om sätet kan ställas in i sidled, ska det ställas in för den största utsträckningen.
- 2.5 Om ryggstödet är inställbart, ska det ställas in så att vinkeln på kroppen av den docka som används för att bestämma H-punkten och den faktiska kroppsvinkeln för sittplatser i motorfordon så nära som möjligt motsvarar vad tillverkaren rekommenderar för normal användning eller, om det inte finns någon sådan rekommendation, så nära som möjligt 25° bakåt i förhållande till vertikalkplanet.
- 2.6 Om ryggstödet är försett med ett huvudstöd som är inställbart i höjdled, ska detta vara i det lägsta läget.
- 2.7 Säkerhetsbälten av godkänd typ, som överensstämmer med föreskrifter nr 16 och som monterats på förankringar som installerats i enlighet med föreskrifter nr 14 (i förekommande fall inbegripet undantaget i punkt 7.4 i de föreskrifterna), ska monteras på både extrasätet och det säte som ska provas.
3. DYNAMISKA PROVNINGAR
- 3.1 Prov 1
- Provningsplattformen ska monteras på en vagn.
- 3.2 Extrasäte
- Extrasätet får vara av samma typ som det säte som ska provas och ska placeras parallellt med och direkt bakom detta säte. De två sätena ska vara på samma höjd och vara inställda på samma sätt, och avståndet mellan sätena ska vara 750 mm.
- 3.2.1 Om ett extrasäte av en annan typ används ska detta anges i meddelandeformuläret om godkännande av en sätestyp, som ska överensstämma med förlagan i bilaga 1 till dessa föreskrifter.
- 3.3 Docka
- 3.3.1 Dockan ska utan att spännas fast placeras på extrasätet så att dess mittplan motsvarar mittplanet för den aktuella sittplatsen.
- 3.3.2 Oavsett dockans sittställning ska vinkeln mellan överarmen och överkroppens armreferenslinje på båda sidor vara $40^{\circ} \pm 5^{\circ}$. Bål-armens referenslinje definieras som skärningspunkten mellan det plan som tangerar revbens framsida och det längsgående vertikala planet på den provdocka som är utrustad med armen. Benen ska sträckas ut så mycket som möjligt och ska om möjligt vara parallella. Hälarna ska röra vid golvet.

- 3.3.3 Varje docka som krävs ska installeras på ett säte enligt följande tillvägagångssätt:
- 3.3.3.1 Dockan placeras på sätet så nära det önskade läget som möjligt.
- 3.3.3.2 En plan hård platta, med ytan 76 mm × 76 mm, ska placeras så lågt som möjligt framför dockans kropp.
- 3.3.3.3 Den plana plattan ska pressas horisontellt mot dockans kropp med en belastning av 25–35 daN.
- 3.3.3.3.1 Kroppen ska dras framåt i axlarna till den vertikala positionen och sedan lutas tillbaka mot ryggstödet. Detta förfarande ska tillämpas två gånger.
- 3.3.3.3.2 Huvudet ska, utan att kroppen förflyttas, placeras i en sådan ställning att plattformen med mätinstrumenten i huvudet är horisontell och att huvudets sagittala mittplan är parallellt med fordonets (för sidovända säten ska huvudets sagittala mittplan vara parallellt med sätets vertikala mittplan).
- 3.3.3.4 Den plana plattan ska försiktigt tas bort.
- 3.3.3.5 Dockan ska flyttas framåt på sätet och det ovan beskrivna installationsförfarandet ska upprepas.
- 3.3.3.6 Om så behövs ska benens placering rättas till.
- 3.3.3.7 De installerade mätinstrumenten får inte på något sätt påverka dockans rörelse vid kollisionen.
- 3.3.3.8 Mätinstrumentssystemets temperatur ska stabiliseras före provningen och i möjligaste mån hållas mellan 19 °C och 26 °C.
- 3.4 Kollisionssimulering
- 3.4.1 Vagnens kollisionshastighet ska vara mellan 30 km/tim och 32 km/tim.
- 3.4.2 Vagnens retardation eller, om sökanden så önskar, acceleration under kollisionssimuleringen ska överensstämma med anvisningarna i figur 1 nedan. Kurvan för vagnens retardation eller acceleration ska som en funktion av tiden ligga inom de gränser som visas i figur 1, utom under perioder som sammanlagt varar mindre än 3 ms.
- 3.4.3 Dessutom ska den genomsnittliga retardationen eller accelerationen hållas mellan 6,5 g och 8,5 g.
- 3.5 Prov 2
- 3.5.1 Prov 1 ska upprepas med dockan placerad i extrasätet: dockan ska hållas fast av ett säkerhetsbälte fastgjort och inställt enligt tillverkarens instruktioner. Antalet förankringspunkter för säkerhetsbältet vid prov 2 ska anges i meddelandeformuläret om godkännande av en sätestyp, som ska överensstämma med förlagan i bilaga 1 till dessa föreskrifter.
- 3.5.2 Extrasätet ska vara av samma typ som det säte som provas eller av en annan typ. Uppgifter om detta ska anges i meddelandeformuläret om godkännande av en sätestyp, som ska överensstämma med förlagan i bilaga 1 till dessa föreskrifter.
- 3.5.3 Prov 2 får också göras på andra fordonsdelar än säten, enligt punkt 8.1.7 i föreskrifter nr 16 och punkt 5.3.5 i föreskrifter nr 14.
- 3.5.4 Om prov 2 utförs med dockan fastspänd med ett trepunktsbälte och skadekriterierna inte överskrids, ska extrasätet anses uppfylla de krav som gäller statiska provbelastningar och den övre förankringens rörelse under den provning som anges i föreskrifter nr 14 med avseende på denna installation.
- 3.5.5 Prov 2 får också göras på sidovända säten. I så fall ska extrasätet som nämns i punkt 3.2 vara ett sidovänt säte och det ska placeras så som anges i tillägg 7.

Figur 1

Tillägg 2

PROVFÖRFARANDE FÖR FÖRANKRINGARNA I ETT FORDON FÖR TILLÄMPNING AV PUNKT 6.1.1**1. PROVINGSUTRUSTNING**

- 1.1 En hård uppbyggnad som i tillräcklig grad motsvarar det säte som är avsett att användas i fordonet sätts fast med de fastsättningsmedel (bultar, skruvar etc.) som tillverkaren tillhandahåller i de delar av konstruktionen som ska provas.
- 1.2 Om flera sätestyper, som skiljer sig från varandra vad avser avståndet mellan fram- och bakändan på deras stativ, kan monteras i samma fästen, ska provningen genomföras med det kortaste stativet. Stativet ska beskrivas i typgodkännandeintyget.

2. PROVINGSFÖRFARANDE**2.1 En kraft F ska ansättas**

- 2.1.1 750 mm ovanför referensplanet och på en vertikal linje som innefattar den geometriska mittpunkten på den yta som begränsas av polygonen med de olika förankringspunkterna som hörn eller, i förekommande fall, sätets yttersta förankringspunkter, av den hårda uppbyggnad som definieras i punkt 1.1 ovan,

2.1.2 i horisontell riktning framåt i fordonet,**2.1.3 med så kort uppehåll som möjligt och under en tid av minst 0,2 s.****2.2 Kraften F ska bestämmas antingen****2.2.1 av formeln: $F = (5\,000 \pm 50) \times i$ där:**

F anges i N och i är antalet sittplatser i det säte vars förankringar provas för godkännande, eller, om tillverkaren så begär,

2.2.2 i enlighet med de representativa belastningar som uppmäts under de dynamiska provningar som beskrivs i tillägg 1 till dessa föreskrifter.

Tillägg 3

MÄTNINGAR SOM SKA GÖRAS

1. Alla nödvändiga mätningar ska göras med mätutrustning som motsvarar specifikationerna i den internationella standarden ISO 6487:1987 "Measurement techniques in impact tests: Instrumentation".
2. Dynamisk provning
 - 2.1 Mätningar som ska göras på vagnen

Egenskaperna hos retardationen eller accelerationen av vagnen ska mätas, från de retardationer eller accelerationer som uppmätts på vagnens stela ram, med mätningssystem med en kanalfrekvensklass (CFC) på 60.
 - 2.2 Mätningar som ska göras på dockan

Avläsningarna av mätinstrumenten ska registreras genom oberoende datakanaler med följande CFC:

 - 2.2.1 Mätningar i dockans huvud

Den uppnådda treaxiala accelerationen med avseende på tyngdpunkten (γ_r)⁽¹⁾ ska mätas med en CFC på 600.
 - 2.2.2 Mätningar i dockans bröstorg

Den uppnådda accelerationen vid tyngdpunkten ska mätas med en CFC på 180. Revbenens böjning och det viskösa kriteriet mäts med en CFC på 180.
 - 2.2.3 Mätningar i dockans lårben

Den axiala tryckkraften ska mätas med en CFC på 600.
 - 2.2.4 Mätningar i dockans buk

Kraften på buken ska mätas med en CFC på 600.
 - 2.2.5 Mätningar i dockans bäcken

Kraften på bäckenet ska mätas med en CFC på 600.

⁽¹⁾ Uttryckt i g (= 9,81 m/s²), vars skalära värde beräknas enligt formeln:

$$\gamma_r^2 = \gamma_l^2 + \gamma_v^2 + \gamma_t^2$$

där:

γ_l = värdet för den momentana längsgående accelerationen,

γ_v = värdet för den momentana vertikala accelerationen,

γ_t = värdet för den momentana tvärgående accelerationen.

Tillägg 4

BESTÄMNING AV GODTAGBARHETSKRITERIER

1. FRONTALKOLLISION (FRAMÅTVÄNT SÄTE)

1.1 Godtagbarhetskriteriet för huvudet (HIC)

- 1.1.1 Detta skadekriterium (HIC) beräknas på grundval av den uppnådda treaxiala acceleration som uppmäts i enlighet med punkt 2.2.1 i tillägg 3 enligt följande uttryck:

$$HIC = (t_2 - t_1) \left[\frac{1}{t_2 - t_1} \int_{t_1}^{t_2} a_r dt \right]^{2,5}$$

där t_1 och t_2 är godtyckliga tidsvärden under provningen, HIC är det högsta värdet för ett intervall t_1 och t_2 . Värdena t_1 och t_2 ska uttryckas i sekunder.

1.2 Godtagbarhetskriteriet för bröstkorgen (ThAC)

- 1.2.1 Detta kriterium bestäms av det absoluta värdet av den uppnådda accelerationen uttryckt i g och uppmätt i enlighet med punkt 2.2.2 i tillägg 3 och av accelerationsperioden, uttryckt i ms.

1.3 Godtagbarhetskriteriet för lårben (FAC)

Detta kriterium bestäms av den tryckkraft, uttryckt i kN, som överförs axiellt genom dockans båda lårben och som uppmäts i enlighet med punkt 2.2.3 i tillägg 3, och av belastningens varaktighet, uttryckt i ms.

2. SIDOKOLLISION (SIDOVÄNT SÄTE)

2.1 Godtagbarhetskriteriet för huvudet (HIC), se punkt 1.1 ovan.

2.2 Godtagbarhetskriteriet för bröstkorgen

- 2.2.1 Bröstets böjning: Bröstets största böjning avgörs av det maximala böjningsvärde för varje revben enligt förskjutningsgivarna för bröstkorgen.

2.2.2 Visköst kriterium (VC):

Den starkaste viskösa svarssignalen utgörs av det viskösa kriteriets maximivärde för varje revben som är beräknat ur den momentana produkten av den relativa bröstkorgskompressionen för halva bröstkorgen och den kompressionshastighet som härleds ur derivatana av kompressionen. För denna beräkning är halva bröstkorgens standardbredd 140 mm.

$$VC = \max \left[\frac{D}{0,14} \times \frac{dD}{dt} \right]$$

där D (i meter) = revbensböjning.

Den beräkningsalgoritm som ska användas anges i tillägg 2 i bilaga 4 till föreskrifter nr 95.

2.3 Godtagbarhetskriteriet för buken

Den största belastningen på buken utgörs av maximivärdet av summan av de tre belastningar som uppmäts av givare monterade 39 mm under ytan på kollisionssidan.

2.4 Godtagbarhetskriteriet för bäcken

Den maximala kraften på blygdbenssymfyen är den maximala belastning som uppmäts med en dynamometer vid bäckenets blygdbenssymfys.

Tillägg 5

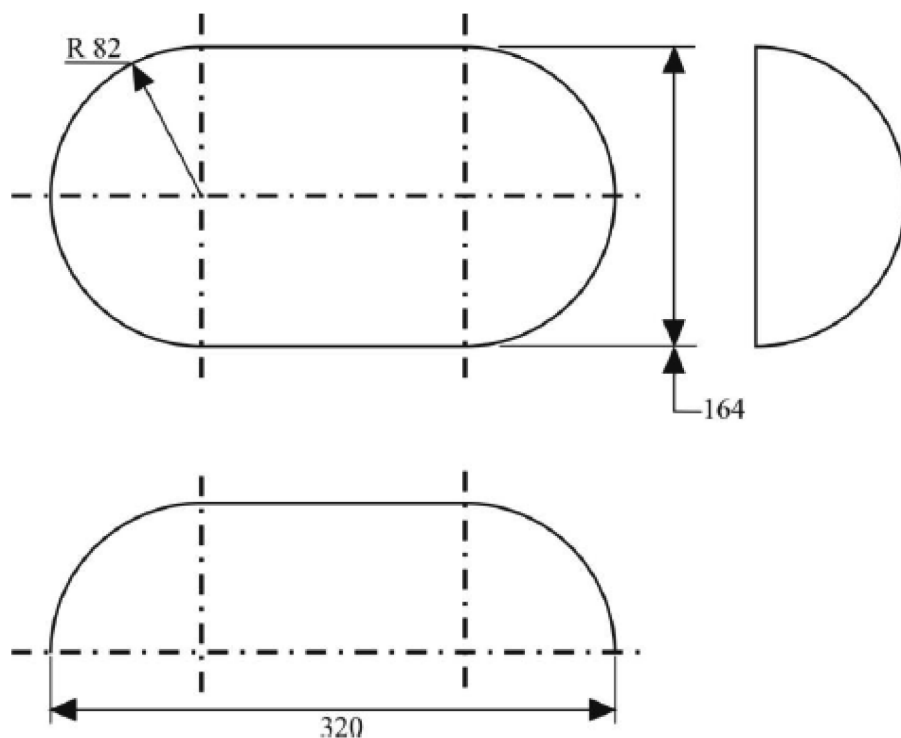
KRAV OCH FÖRFARANDE FÖR STATISK PROVNING

1. KRAV
 - 1.1 Kraven för säten som provas enligt detta tillägg har till syfte att fastställa
 - 1.1.1 att de sittande på rätt sätt hålls kvar av sätena framför dem,
 - 1.1.2 att de sittande inte allvarligt skadas, och
 - 1.1.3 att sätet och dess fastsättningsanordningar är tillräckligt starka.
 - 1.2 Kraven i punkt 1.1.1 ska anses uppfyllda om den största förskjutningen av centralpunkten för ansättningen av varje kraft som föreskrivs i punkt 2.2.1, mätt i horisontalplanet och i det längsgående mittplanet på den aktuella sittplatsen, inte överskrider 400 mm.
 - 1.3 Kraven i punkt 1.1.2 ovan ska anses uppfyllda om följande uppfylls:
 - 1.3.1 Den största förskjutningen av centralpunkten för ansättningen av varje kraft som föreskrivs i punkt 2.2.1, mätt enligt beskrivningen i punkt 1.2, understiger inte 100 mm.
 - 1.3.2 Den största förskjutningen av centralpunkten för ansättningen av varje kraft som föreskrivs i punkt 2.2.2, mätt enligt beskrivningen i punkt 1.2, understiger inte 50 mm.
 - 1.3.3 Alla anordningar som utgör en del av ryggstödet eller tillbehör till detta ska vara så utformade att det är osannolikt att de kan orsaka kroppsskada på en passagerare vid en kollision. Detta krav ska anses uppfyllt om varje del som kan komma att beröras av en kula på 165 mm i diameter har en krökningsradie på minst 5 mm.
 - 1.3.4 Om någon del av de anordningar och tillbehör som avses ovan är gjord av material som är mjukare än 50 Shore A på ett fast underlag, ska de krav som anges i punkt 1.3.3 gälla endast det hårda underlaget.
 - 1.3.5 Delar av ryggstödet, som inställningsanordningar för sätet och tillbehör ska inte omfattas av några av kraven i punkt 1.3.3 om de i viloläge är belägna under ett horisontalplan 400 mm ovanför referensplanet, även om den sittande skulle kunna komma i beröring med dem.
 - 1.4 Kraven i punkt 1.1.3 ska anses uppfyllda om
 - 1.4.1 ingen del av sätet, dess fastsättningsanordningar eller tillbehör helt lossnar under provningen,
 - 1.4.2 sätet förblir stadigt fasthållet, även om en eller flera förankringar delvis lossnar, och alla spärrsystem förblir låsta under hela provningen,
 - 1.4.3 ingen del av sätets eller tillbehörens uppbyggnad har några brott alternativt skarpa eller spetsiga kanter eller hörn som kan orsaka kroppsskada.
2. STATISK PROVNING
 - 2.1 Provningsutrustning
 - 2.1.1 Denna består av cylindriska ytor med en krökningsradie på 82 ± 3 mm och en bredd
 - 2.1.1.1 som minst är lika med bredden på ryggstödet till varje sittplats på det säte som ska provas för den övre provutrustningen,
 - 2.1.1.2 på $320 - 0/+10$ mm för den nedre provningsutrustningen, såsom framgår av figur 1 i detta tillägg.
 - 2.1.2 Den yta som vilar mot sätets delar ska vara gjord av ett material som inte får vara mjukare än 80 Shore A.
 - 2.1.3 Varje cylindrisk yta ska vara försedd med minst en kraftgivare som kan mäta de krafter som ansätts i den riktning som anges i punkt 2.2.1.1.
 - 2.2 Provningsförfarande
 - 2.2.1 En provningskraft på $\frac{1\,000}{H_1} \pm 50$ N ska ansättas med hjälp av en anordning som överensstämmer med kraven i punkt 2.1 mot sätets baksida för varje sittplats på sätet.
 - 2.2.1.1 Kraftens riktning ska gå i den aktuella sittplatsens vertikala mittplan. Den ska vara horisontell och gå från sätets baksida och mot dess framsida.

- 2.2.1.2 Kraften ska ansättas på höjden H_1 , vilken ska vara mellan 0,70 m och 0,80 m och ovanför referensplanet. Den exakta höjden ska bestämmas av tillverkaren.
- 2.2.2 En provningskraft som motsvarar $\frac{2\,000}{H_2} \pm 100$ N ska ansättas samtidigt mot sätets baksida för varje sittplats på sätet i samma vertikalplan och i samma riktning på höjden H_2 , som ska vara mellan 0,45 m och 0,55 m ovanför referensplanet, med en anordning som överensstämmer med kraven i punkt 2.1. Den exakta höjden ska bestämmas av tillverkaren.
- 2.2.3 Provningsutrustningen ska så långt som möjligt hållas i kontakt med sätets baksida under ansättningen av de krafter som anges i punkterna 2.2.1 och 2.2.2. Den ska kunna vridas i horisontalplanet.
- 2.2.4 När ett säte består av mer än en sittplats, ska krafterna för varje sittplats ansättas samtidigt och de ska vara lika många övre och nedre provningsutrustningar som antalet sittplatser.
- 2.2.5 Den inledande placeringen av varje sittplats för varje provningsutrustning ska bestämmas genom att provningsanordningarna sätts i beröring med sätet med en kraft som motsvarar minst 20 N.
- 2.2.6 De krafter som anges i punkterna 2.2.1 och 2.2.2 ska ansättas så snabbt som möjligt och ska tillsammans vidmakthållas på det angivna värdet, oavsett deformationen, under minst 0,2 sekunder.
- 2.2.7 Om provningen har utförts med en eller flera krafter men inte med alla krafter större än de som anges i punkterna 2.2.1 och 2.2.2 och om sätet uppfyller kraven, ska provningen anses ha gett tillfredsställande resultat.

Figur 1

Utrustning för statisk provning

Tillägg 6

ENERGIUPPTAGNINGSEGENSKAPER HOS RYGGSTÖDENS BAKSIDA

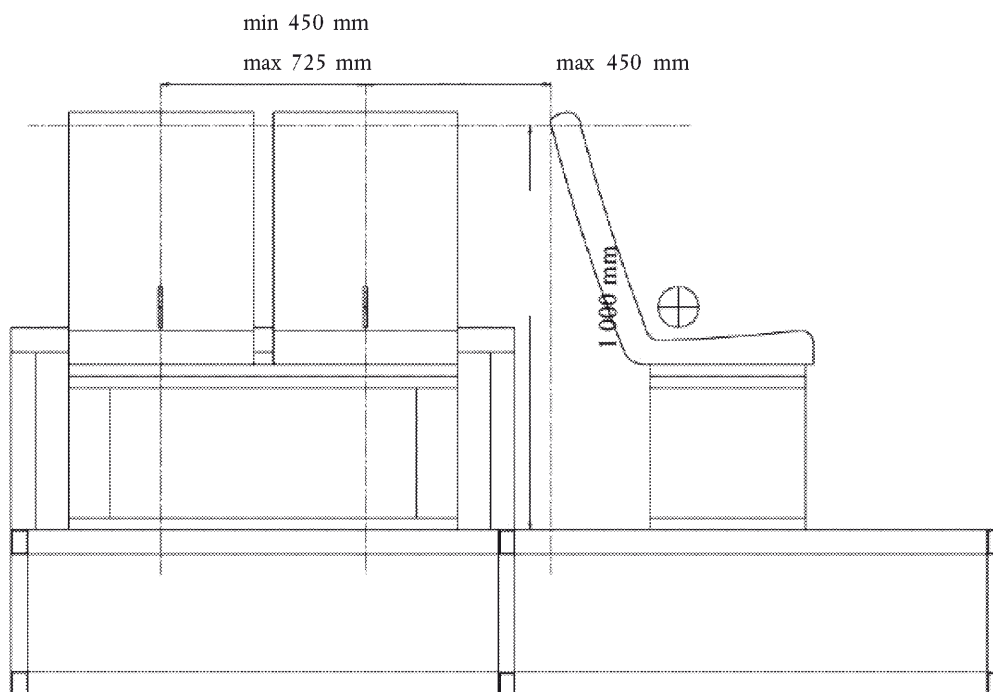
1. De delar av ryggstödens baksida som är belägna inom referensområdet, enligt definitionen i punkt 2.21 i dessa föreskrifter, ska på begäran av tillverkaren kontrolleras i enlighet med de energiupptagningskrav som anges i bilaga 4 till föreskrifter nr 21. För detta ändamål ska alla tillbehör provas i alla användningslägen, med undantag för bord, som ska provas i infällt läge.
 2. Denna provning ska anges i meddelandeformuläret om godkännande av en sätestyp, som ska överensstämma med förlagan i bilaga 1 till dessa föreskrifter. En ritning som visar det område på ryggstödens baksida som kontrollerats genom energiupptagningsprovning ska bifogas.
 3. Denna provning får tillämpas på andra delar av fordonet än ett säte (se punkt 3.5.3 i tillägg 1 och punkt 2.3 i tillägg 7).
-

Tillägg 7

KRAV FÖR SKYDD AV PASSAGERARE I SIDOVÄNDA SÄTEN ENLIGT PUNKT 7.4.4

1. Avståndet mellan det främsta sidovända sätet och fordonsdelen framför detta främsta sidovända säte får inte överstiga 450 mm. Alla mätningar ska göras 1 000 mm ovanför referensplanet för det främsta sidovända sätet (se figur 1).

Figur 1

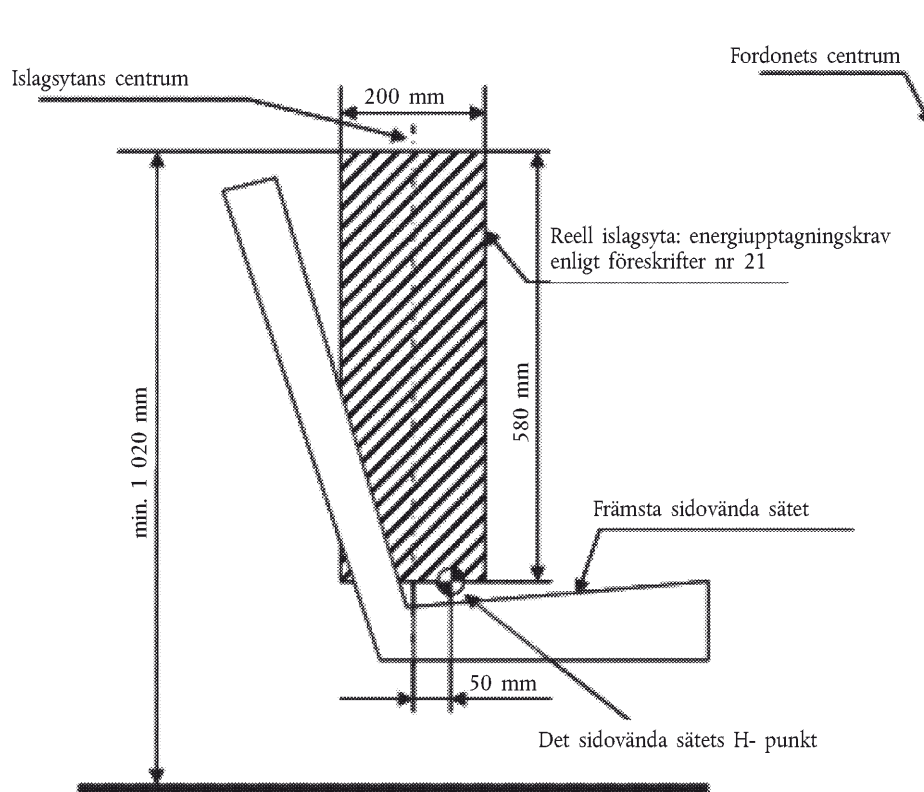
Placeringskrav för sidovända säten

2. Fordonsdelen (t.ex. ett framåtvänt sätes mellanvägg, vägg eller ryggstöd) framför det främsta sidovända sätet ska uppfylla följande krav för att skydda passagerare i det främsta sidoställda säten (se figur 2):
 - 2.1 Fordonsdelens höjd, baserat på referensplanet för det främsta sidovända sätet, får inte vara mindre än 1 020 mm.
 - 2.2 Fordonsdelens reella islagsyta ska ha en bredd av 200 mm och en höjd av 580 mm. Denna yta ska vara placerad så att den vertikala mittlinjen ligger 50 mm bakom det främsta sidovända sätets H-punkt.
 - 2.3 Fordonsdelens motsvarande yta projicerad på ett vertikalt plan som går genom denna H-punkt ska omfatta minst 95 % av den reella islagsytan. Denna fordonsdel ska uppfylla energiupptagningskraven i tillägg 6.
 - 2.3.1 Om det finns en öppning i motsvarande yta (vanligen två framåtvända säten med en öppning emellan) ska ett avstånd fastställas för varje öppning med hjälp av en kula med diametern 165 mm. Kulan ska placeras i öppningen på det ställe där den kan införas maximalt utan någon belastning. Avståndet mellan de båda punkter där kulan kommer i kontakt med öppningen ska vara mindre än 60 mm.

3. På tillverkarens begäran kan en provning enligt tillägg 1 utföras med lämplig provdocka för sidovända säten.

Figur 2

Placeringskrav för fordonsdelen framför det främsta sidovända sätet

BILAGA 1

MEDDELANDE

(Största format: A4 [210 × 297 mm])

Från: Myndighetens namn

.....

avseende ⁽²⁾: Beviljat typgodkännande
 Utökat typgodkännande
 Ej beviljat typgodkännande
 Återkallat typgodkännande
 Produktionens definitiva upphörande

av en sätestyp eller flera sätestyper med avseende på hållfasthet i enlighet med föreskrifter nr 80

Typgodkännande nr Utökning nr

1. Sätets handelsbeteckning eller varumärke:
2. Sätestyp:
3. Tillverkarens namn och adress:
4. Namn och adress för tillverkarens ombud, om tillämpligt:
5. Ytterligare information:
 - 5.1. Kort beskrivning av sätestypen, dess fästordningar samt inställnings-, förskjutnings- och spärrsystem, med uppgift om det minsta avståndet mellan monteringspunkterna:
 - 5.2. Placering och arrangemang av säten:
 - 5.3. Säten med inbyggd säkerhetsbältesförankring, i förekommande fall:
 - 5.4. Energiupptagningsprovning av ryggstödet baksida: Ja/nej ⁽²⁾
 - 5.5. Ritningar som visar det område på ryggstödet baksida som kontrollerats med avseende på energiupptagning:
 - 5.6. Sätet godkänt i enlighet med punkt 5.1 i dessa föreskrifter (dynamiskt prov): Ja/nej ⁽²⁾
 - 5.6.1. Prov 1 enligt tillägg 1: Ja/nej ⁽²⁾
 - 5.6.2. Prov 2 enligt tillägg 1: Ja/nej ⁽²⁾
 - 5.6.3. Beskrivning av de säkerhetsbälten och förankringar som använts vid prov 2:
 - 5.6.4. Typ av extrasäte som använts för prov 2 (om annan än den godkända sätestypen):
 - 5.7. Sätet godkänt i enlighet med punkt 5.1 i dessa föreskrifter (statiskt prov): Ja/nej ⁽²⁾
 - 5.8. Prov enligt tillägg 5: Ja/nej ⁽²⁾
 - 5.9. Prov enligt tillägg 6: Ja/nej ⁽²⁾
6. Sätet inlämnat för godkännande den:

7. Typ av anordning: retardation/acceleration ⁽²⁾
8. Den tekniska tjänst som är ansvarig för typgodkännandeprov:
9. Datum för rapporten som utfärdats av detta organ:
10. Löpnumret för den rapport utfärdats av detta organ:
11. Godkännande beviljat/ej beviljat/utökat/återkallat ⁽²⁾
12. Godkännandemärkets placering på sätet:
13. Ort:
14. Datum:
15. Underskrift:
16. Följande dokument med ovanstående godkännandenummer kan erhållas på begäran:
.....

⁽¹⁾ Det särskilda landsnumret för det land som beviljat/utökat/ej beviljat/återkallat godkännande (se bestämmelser för godkännande i föreskrifterna)

⁽²⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.

BILAGA 2

MEDDELANDE

(Största format: A4 [210 × 297 mm])

Från: Myndighetens namn

.....

.....

.....

avseende ⁽²⁾: Beviljat typgodkännande
 Utökat typgodkännande
 Ej beviljat typgodkännande
 Återkallat typgodkännande
 Produktionens definitiva upphörande

av en typ av fordon med avseende på hållfastheten hos sätenas förankringar i enlighet med föreskrifter nr 80

Typgodkännande nr Utökning nr

1. Fordonets handelsbeteckning eller varumärke:
2. Fordonstyp:
3. Tillverkarens namn och adress:
4. Namn och adress för tillverkarens ombud, om tillämpligt:
5. Ytterligare information:
 - 5.1. Kortfattad beskrivning av fordonstypen med avseende på dess förankringar och det minsta värdet för avståndet mellan förankringarna:
 - 5.2. Varumärke och typ av typgodkända säten (i förekommande fall):
 - 5.3. För varje rad med säten: separata/odelade, fasta/inställningsbara, fasta/inställningsbara ryggstöd, fällbara/lutningsbara ryggstöd ⁽²⁾
 - 5.4. Placering och arrangemang av säten (typgodkända säten och andra säten):
 - 5.5. Säten med inbyggda säkerhetsbältesförankringar, i förekommande fall:
6. Fordonet inlämnat för godkännande den:
7. Den tekniska tjänst som är ansvarig för typgodkännandeprovet:
8. Datum för rapporten som utfärdats av detta organ:
9. Löpnumret för den rapport utfärdats av detta organ:
10. Approval granted/refused/extended/withdrawn ⁽²⁾
11. Godkännandemärkets placering på fordonet:
12. Ort:
13. Datum:
14. Underskrift:
15. TFöljande dokument med ovanstående godkännandenummer kan erhållas på begäran:

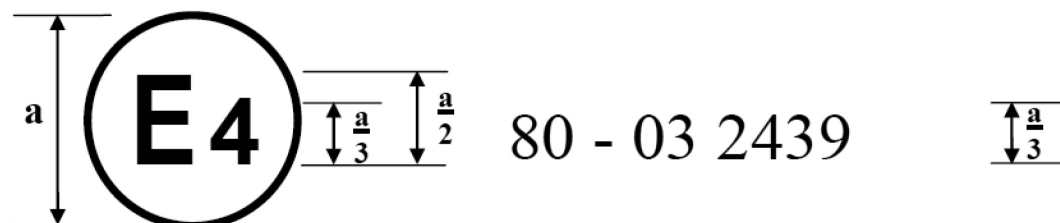
⁽¹⁾ Det särskilda landsnumret för det land som beviljat/utökat/ej beviljat/återkallat godkännande (se bestämmelser för godkännande i föreskrifterna).

⁽²⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.

BILAGA 3

UTFORMNING AV GODKÄNNANDEMÄRKEN

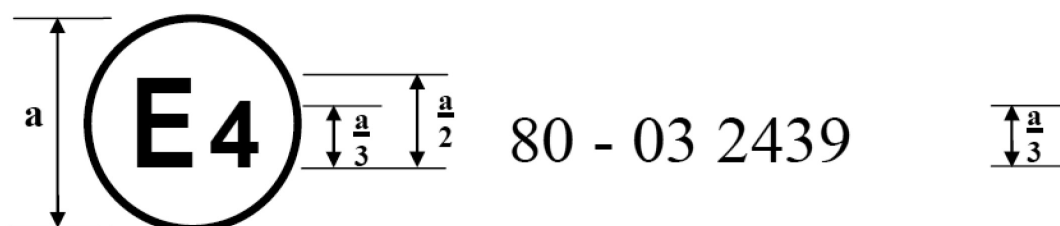
1. Godkännandemärkets utformning för ett säte

$a = 8 \text{ mm min}$

Ovanstående godkännandemärke anbringat på ett säte visar att sätestypen i fråga har godkänts i Nederländerna (E4) med godkännandenummer 032439 med avseende på sätenas hållfasthet, efter att prov utförts i enlighet med punkt 2 i bilaga 4. Godkännandenumret visar att godkännandet beviljats i enlighet med kraven i föreskrifter nr 80, i dess lydelse enligt ändringsserie 03.

2. Godkännandemärkets utformning för en fordonstyp

$a = \text{min. } 8 \text{ mm}$

Ovanstående godkännandemärke anbringat på ett fordon visar att fordonstypen i fråga har godkänts i Nederländerna (E4) med godkännandenummer 032439 med avseende på hållfastheten hos förankringarna på fordonet. Godkännandenumret visar att godkännandet beviljats i enlighet med kraven i föreskrifter nr 80, i dess lydelse enligt ändringsserie 03.

BILAGA 4

Förfarande för bestämning av H-punkten och faktisk kroppsvinkel för sittplatser i motorfordon ⁽¹⁾

Tillägg 1 – Beskrivning av den tredimensionella H-punktmaskinen (3D H-maskin) ⁽¹⁾, ⁽²⁾

Tillägg 2 – Tredimensionellt referenssystem ⁽¹⁾

Tillägg 3 – Referensuppgifter avseende sittplatser ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Förfarandet beskrivs i bilaga 1 till den konsoliderade resolutionen om fordonskonstruktion (RE.3) (dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2). www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29resolutions.html

⁽²⁾ För detaljerade uppgifter om 3D H-maskinens konstruktion hänvisas till Society of Automotive Engineers (SAE), 400 Commonwealth Drive, Warrendale, Pennsylvania 15096, FÖRENTA STATERNA. Maskinen motsvarar den som beskrivs i ISO-standard 6549-1980.

MEDDELANDE TILL LÄSARNA

Rådets förordning (EU) nr 216/2013 av den 7 mars 2013 om elektroniskt offentliggörande av *Europeiska unionens officiella tidning*

I enlighet med rådets förordning (EU) nr 216/2013 av den 7 mars 2013 om elektroniskt offentliggörande av *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT L 69, 13.3.2013, s. 1) ska från och med den 1 juli 2013 endast den elektroniska utgåvan av EUT vara giltig och ha rättslig verkan.

När det inte är möjligt att offentliggöra den elektroniska utgåvan av EUT på grund av oförutsedda och exceptionella omständigheter ska den tryckta utgåvan vara giltig och ha rättslig verkan i enlighet med villkoren i artikel 3 i förordning (EU) nr 216/2013.

MEDDELANDE TILL LÄSAREN – SÄTTET ATT HÄNVISA TILL RÄTTSAKTER

Från och med den 1 juli 2013 har sättet att hänvisa till rättsakter ändrats.

Under en övergångsperiod kommer både det nya och det gamla sättet att användas.

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV